

ม.ล. ปิ่น มาลากุล ผู้ก่อตั้งโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

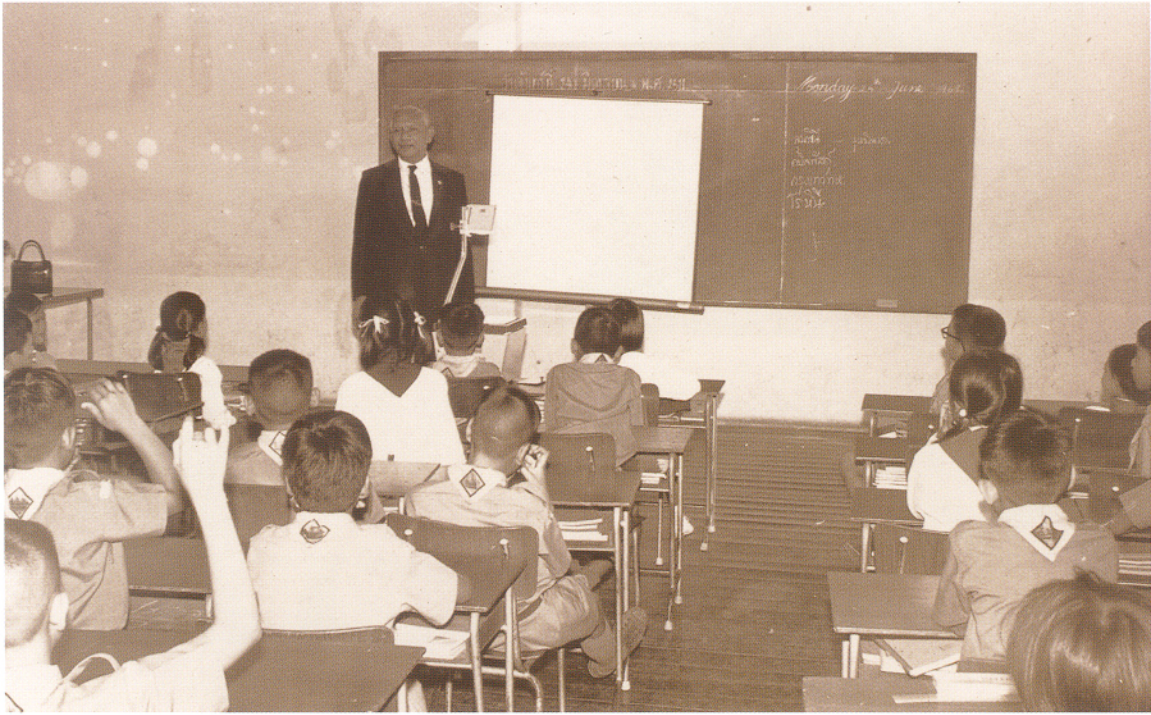

ม.ล. ปิ่น มาลากุลบริจาคเงินสมทบทุนสร้างสระว่ายน้ำ

พิธีเปิดสระว่ายน้ำ
21 มีนาคม 2508

ไม่ลืมพระคุณ

(ครบรอบ 50 ปี โรงเรียนประถมนาสาธิต ประสานมิตร)

เนื้อร้อง - ทำนอง โดย พัทธ์ เคียงศิริ

ที่ นี้ เพื่อน น้อง พี่ ได้ พบ เจอ กัน สุข สันต์ ร้อย สัม พันธุ์ มั่น

รัก ดรา ตรึง จาก ไป ไกล หรือ ไกล ให้ หวน คำ นึง ยัง นึก ถึง เรื่อง ราว ดี ดี ใน

ใจ ก่อน นั้น ทุก ทุก วัน ที่ ฉันท เคย มา ศึกษา หา หน ทาง ที่ จะ ก้าว ไป บุค-

คล ที่ เหมือน เป็น เบ้า หลอม กาย ใจ ไม่ ไข ใคร เขา คือ อา จารย์ ของ เรา เป็น เหมือน ดัง

พ่อ แม่ คอย ลอน คอย ฝึก ให้ คิด ชี้ ถูก ผิด พา ให้ พ้น จาก ความ ไข้ เหลา เป็น แสง ส-

ว่าง นำ ทาง เป็น ผู้ สร้าง ผอง เรา พระคุณ นั้น เกิน กว่า จะ บรร ยาย เป้า หมาย ก็

คือ ให้ เรา ได้ ดี อุ ทิศ ซี ริ ฟูม กาย และ ใจ เมื่อ ยาม มี

ทุกข์ บรร เทา เมื่อ เหนง เป็น เพื่อน ใจ รัก ยิ่ง ใหญ่ นี้ หา ไใด เปรียบ ปาน จะ ขอ บู-

ชา พระ คุณ เลิศ เลอ จะ ขอ รัก เธอ ให้ นาน เท่า นาน ศิษย์ ประสาน-

มิตร รวม ใจ ใจ ร่วม ประสาน รัก อา จารย์ พวก เรา ไม่ ลืม พระ คุณ

สารอธิการบดี

ในวาระที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เจริญเติบโตครบครึ่งศตวรรษในปีนี้ ผมเชื่อมั่นว่าการเจริญเติบโตมิใช่เพียงวันเวลาที่ผ่านไป ศิษย์เก่าจากโรงเรียนสาธิตฯมากมายได้มีบทบาทโดดเด่นอยู่ในสังคม เป็นบทบาทของสติปัญญาการเป็นผู้นำการพร้อมที่จะเป็นผู้เสียสละและแสดงพลังร่วมในหมู่ศิษย์เก่าโรงเรียนสาธิตฯ และมหาวิทยาลัย ผมเองเฝ้าชื่นชมและภาคภูมิใจตลอดมา

การเติบโตของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกแห่ง โดยเฉพาะฝ่ายประถมศึกษา ที่ป้อนนักเรียนไปสู่ระดับมัธยมศึกษา นับเป็นตัวป้อนที่มีความหมายยิ่งต่อการเป็นแปลงสาธิต การเป็นห้องทดลอง และการเป็นต้นแบบทางการศึกษา เป็นสิ่งที่ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์ปัจจุบัน ศิษย์เก่า และมหาวิทยาลัยฯ ต้องรักษาไว้ พร้อมกับการรักษาไว้อย่างดีที่สุดนั้น ต้องพัฒนาต้องเปลี่ยนแปลงต้องสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาอยู่ตลอดเวลา นั่นคือ “โรงเรียนสาธิต มศว”

ณ วันนี้ ผมเชื่อว่า โรงเรียนสาธิต มศว กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญอีกช่วงเวลาหนึ่ง เรากำลังร่วมกันปรับเปลี่ยนหลายสิ่งหลายอย่าง เพื่อให้ “โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)” และทุกแห่ง ยืนอย่างสง่างาม ก้าวหน้า และเป็นผู้นำทางการศึกษาสืบไป

พวกเราทุกคนขอแสดงความยินดีและชื่นชม ในวาระสำคัญยิ่งเช่นนี้ ขอให้กำลังใจและให้การสนับสนุนอย่างดีที่สุด ขอให้ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านเจริญรุ่งเรือง มีพลังกาย พลังใจ พลังศรัทธา ที่จะสร้างสิ่งที่ดีงาม “เพื่อเรา” และเพื่อประเทศชาติอันเป็นที่รักยิ่งสืบไป

ด้วยรักและชื่นชม

(ศาสตราจารย์ ดร. วิรุณ ตั้งเจริญ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

19 พฤษภาคม 2549

สารคดี

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่ผมรู้จัก (ในโอกาสครบรอบ 50 ปี ของโรงเรียน)

ในช่วงระหว่างปี 2532 - 2539 ผมได้มีโอกาสมารู้จักโรงเรียนในฐานะผู้ปกครองของ ด.ช.เอก ชูชาติ โรงเรียนยังมีเพียงสนามเด็กเล่นเล็ก ๆ บ่อทราย ร่องเท้าบุทขนาดใหญ่ และเชือกให้เด็ก ๆ ได้เล่นกันอย่างสนุกสนานเกือบทุกวัน ตอนเย็นที่ผมมานั่งดูลูกและเด็กมาเรียน มาเล่น และเติบโตไปด้วยกัน แม้ว่าโดยทางกายภาพแล้วสถานที่ดูจะคับแคบเมื่อเทียบกับปริมาณนักเรียน แต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อความพยายามของคณะครูและผู้บริหารที่จะพัฒนาศักยภาพลูก ๆ ของพวกเรา ให้มีความเจริญเติบโตที่เหมาะสมกับวัย ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ภายใต้บริบทที่จำกัด ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการอุทิศทั้งร่างกายและแรงปัญญาของคณะครูและผู้บริหารเป็นอย่างดี

พัฒนาการทางกายภาพของโรงเรียนในระยะต่อมาที่ช่วยตอบสนองต่อแนวคิดการจัดการศึกษาตามอุดมคติของโรงเรียนสาธิตเป็นอย่างมาก คือ การสร้างอาคารสาธิตรวมใจ 40 ปี และการปรับปรุงภูมิสถาปัตยกรรมครั้งใหญ่เพื่อให้สถานที่แห่งนี้มีสภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาลูกหลานของเราในทุกด้านทั้งนี้มีผลมาจากพลังที่เกิดจากการรวมใจของคณะครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองและศิษย์เก่า เมื่อข้อจำกัดด้านกายภาพลดน้อยลงไป โรงเรียนจึงสามารถทุ่มเทพลังในการพัฒนาศักยภาพของลูกหลานได้อย่างถึงขีดสุดเท่าที่ลูกหลานเราจะพึงได้รับตามสมควรแก่วัย ผมได้มีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนอยู่บ้าง ด้วยการติดต่อประสานงานให้นิสิตฝึกสอนจาก University of Wollongong ประเทศออสเตรเลีย มาฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่โรงเรียนติดต่อกันหลายปี จวบจนปัจจุบัน

ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึง กรกฎาคม 2548 เป็นระยะเวลา 6 เดือน ที่ผมมารักษาราชการผู้อำนวยการของโรงเรียนก็ยิ่งทำให้ผมตระหนักถึงความทุ่มเท การอุทิศตนและภาระงานอันหนักหน่วงของคณะครูและอดีตผู้บริหารที่ได้ดำเนินงานด้วยความพยายามมาอย่าง

ต่อเนื่อง จนปรากฏผลเป็นที่น่าชื่นใจอย่างในปัจจุบัน ความสามารถของลูกหลานเรานั้น เป็นหลักฐานที่มีชีวิตที่เราสามารถสัมผัสได้ถึงความจริงในข้อนี้

ในฐานะคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ที่ผมมีหน้าที่ช่วยเหลือ ดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็น โรงเรียนสาธิตในอุดมคติภายใต้บริบทใหม่ของสังคมนั้น นโยบายหลักของผมจึงมุ่งไปที่ การพัฒนาคน (ครู) เพราะครู คือ ผู้มีบทบาทอย่างสำคัญต่อการบริหารและการจัดการสภาพที่ เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ดูแลเอาใจใส่เด็กทั้งร่างกายและจิตใจ โครงการความร่วมมือทาง วิชาการกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ประเทศออสเตรเลีย เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านวิชาการของ ครูและนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ ฝ่ายประถม จึงได้เกิดขึ้น ซึ่งผมได้รับความร่วมมือและร่วมใจ จากคณะผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครองและศิษย์เก่าของโรงเรียนสาธิตฯ ซึ่งปัจจุบันมีสถานะ เทียบเท่าภาควิชาของคณะศึกษาศาสตร์อย่างยิ่ง

ในวาระครบรอบกิ่งศตวรรษของโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ผมขอ อาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายตลอดจนบุญบารมีแห่งบูรพาจารย์ของ โรงเรียนสาธิตฯ ทุกท่าน ได้โปรดอำนวยการให้พร ให้คณะผู้บริหาร คณะครู นักเรียนและ การจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีความเจริญก้าวหน้าที่ยั่งยืนยังคุณประโยชน์ต่อการพัฒนา เยาวชนของชาติสืบไป

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย ชูชาติ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

และอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(20 ม.ค. - 8 ส.ค. 2548)

สารผู้อำนวยกา

ดิฉันเริ่มมาปฏิบัติงานที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เมื่อ 20 ปีที่ผ่านมา ได้รับการต้อนรับด้วยความเป็นมิตรอบอุ่น เป็นกันเองไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและนักเรียน และรู้สึกภูมิใจมากที่ทราบว่าโรงเรียนแห่งนี้ นับเป็นโรงเรียนสาธิตระดับประถมแห่งแรก ซึ่งได้รับการปูพื้นฐานด้วยการทุ่มเททั้งกำลังสมอง กำลังกาย และกำลังใจจากท่านผู้ก่อตั้งโรงเรียน ม.ค. ปิ่น มาลากุล และคณะกรรมการวิชาการหลายท่าน ด้วยเจตนารมณ์ร่วมกันเพื่อรังสรรค์ให้โรงเรียนแห่งนี้เป็นประติมากรรมชิ้นเยี่ยมทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นแบบอย่างแก่โรงเรียนในระดับประถมศึกษาทั่วไป ได้ถือเป็นแนวทางที่จะนำไปปรับปรุงแผนการทำงานให้สอดคล้องกันต่อไป

ปัจจุบัน แม้กาลเวลาจะเปลี่ยนไปจากวันนั้นมาจนปัจจุบัน ปี 2549 นี้ เป็นปีที่ครบ 50 ปีแห่งการก่อตั้งโรงเรียน ความรู้สึกเมื่อครั้งแรกสัมผัสนั้นยังคงอยู่ มิได้เสื่อมสลายไปกับกาลเวลา ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง และนักเรียนทุกคน ต่างปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งเป็นพลังให้ดิฉันในฐานะที่รับผิดชอบดูแล ภาพรวมขององค์กรทั้งหมด มีโอกาสผลักดันให้ภารกิจดั้งเดิมที่สืบทอดมายังคงสภาพความเป็นโรงเรียน“สาธิต”หรือโรงเรียนที่เป็นต้นแบบในการผลิตนักเรียนให้เป็นประชาชนคนไทยที่ดี ซื่อสัตย์ มีคุณธรรม ควบคู่ไปกับความรู้ทางด้านวิชาการ ความทันสมัย ทันเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เพิ่มเติมเข้ามาในหลักสูตร ให้มีความรู้เท่าทันการดำเนินชีวิตประจำวันของโลกยุคต่อไป

ในวาระครบรอบ 50 ปีนี้ โรงเรียนร่วมกับสมาคมผู้ปกครองฯ และสมาคมศิษย์เก่าได้จัดการแข่งขันว่ายนํ้า งานนิทรรศการและกิจกรรมทางวิชาการ การแสดงผลงานของนักเรียน และในวันเสาร์ที่ 24 มิถุนายน ได้จัดงานเฉลิมฉลอง “50 ปี แห่งความภาคภูมิใจ” ที่โรงแรมอิมพีเรียลควีนส์ปาร์คเพื่อเป็นการรวมพลังความรักสามัคคีระหว่างอาจารย์อาวุโสอาจารย์ปัจจุบัน ผู้ปกครองเก่า ผู้ปกครองปัจจุบัน ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน นับเป็นการรวมพลังครั้งใหญ่ที่จะจัดเป็นครั้งแรกในรอบ 50 ปี รวมทั้งหารายได้เพื่อสร้างห้องประวัติของโรงเรียนเพื่อบันทึกประวัติศาสตร์ของพวกเราชาวสาธิตประสานมิตรได้ชื่นชมและภาคภูมิใจ

ดิฉันขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ร่วมกันจัดงานเฉลิมฉลอง 50 ปี ครั้งนี้ รวมทั้งคณะกรรมการผู้จัดทำหนังสืออนุสรณ์ 50 ปีเล่มนี้ที่เก็บเรื่องราวและภาพแห่งความภาคภูมิใจต่าง ๆ ไว้ให้คนรุ่นหลังได้รับทราบและสืบทอดสิ่งล้ำค่าเหล่านี้ไว้ให้นานเท่านาน

(อาจารย์พรณี กฤตยารัตน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

“เลข ๙ นั้น สำคัญ ไฉน”

พ.ศ. ๒๔๘๙ >> พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมายุ ๑๙ พรรษา
>> เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ ๙ มิถุนายน
>> ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ลำดับที่ ๙ แห่งบรมราชจักรีวงศ์

พ.ศ. ๒๕๔๙ >> ทรงมีพระชนมายุ ๗๙ พรรษา
>> ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี
“บารมีพระมากพัน ร้าพัน” ประชาชนชาวไทย เคารพ รัก เทิดทูน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ยิ่งนัก

ข้าพระพุทธเจ้าขอถวายพระพรขอทรงพระเจริญ มีพระชนมายุยืนนาน “ที่มายุโก โทคุ มหาราช”

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ ข้าพระพุทธเจ้า
คณะครู ศิษย์ และผู้ปกครอง โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

พ.ศ. ๒๔๙๙ >> ๑๓ มีนาคม กระทรวงศึกษาธิการประกาศอนุมัติ ตั้งโรงเรียน ชื่อว่า
“โรงเรียนประถมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร”
>> ๒๔ มิถุนายน พิธีเปิดโรงเรียนเป็นปฐมฤกษ์
>> ๒๕ มิถุนายน นักเรียนชั้น ป.๔, ป.๓, ป.๒, ป.๑ ก., ป.๑ ข. และชั้นเด็กเล็ก
พ.ศ. ๒๔๙๙ เข้าห้องเรียนเริ่มเรียนวันแรก
พ.ศ. ๒๕๔๙ >> โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) อายุ ๕๐ จะครบ ๕๐ ปี
พอดี
>> ศิษย์เก๋ารุ่น ๑ อายุ ๕๕ จะครบ ๖๐ ปี พอดี
>> ๒๕ มิถุนายน ศิษย์เก่ามารวมตัวกันฉลองโรงเรียนอายุครบ ๕๐ ปี บริบูรณ์
“เลข ๙” เก้า จึงสำคัญด้วยประการฉะนี้

ในวาระที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เจริญเติบโตก้าวหน้าเรื่อยมา
จาก พ.ศ. ๒๔๙๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๙ นับจากวันนั้นถึงวันนี้ ครูขอแสดงความยินดียิ่ง ชื่นชม
ด้วยยิ่ง ขอให้ทุกชีวิตที่เป็นสาธิตประถม ร่วมมือ กายใจ เป็นพลังทำให้ โรงเรียนสาธิตฯ (ฝ่าย
ประถม) เจริญงอกงาม ก้าวหน้า ยิ่ง ๆ ขึ้น

(รองศาสตราจารย์จิริย์ สุวัตถิ)
อาจารย์ใหญ่ พ.ศ. ๒๕๑๗ - ๒๕๒๑

โรงเรียนสาธิตโรงเรียนในฝัน

อาจารย์ธนวดี ชีรภัทรสกุล ขอให้ช่วยเขียนถึงความรู้สึกเกี่ยวกับโรงเรียนสาธิต เนื่องในโอกาส 50 ปี โรงเรียนประถมสาธิต มศว ประสานมิตร ข้าพเจ้ามีความรู้สึกทั้งดงาม ประทับใจ และได้เรียนรู้จากโรงเรียนประถมสาธิตฯ มากเหลือเกิน แทบจะพูดว่าเหลือที่จะพรรณนา แต่จะขอเล่าสั้น ๆ เพราะถ้าให้พูดเต็มที่คงไม่มีวันจบ

บุคคลแรกที่จุดไฟวิชาชีพครูให้แก่ข้าพเจ้า คือ ท่านอาจารย์ ม.ล. ปิ่น มาลากุล (ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนประถมสาธิตฯ) เมื่อปี พ.ศ. 2494 หลังจากจบปริญญาตรีอักษรศาสตร์บัณฑิต ข้าพเจ้าได้เรียนต่ออนุปริญาครุศาสตร์ หรือหลักสูตรประโยคครูมัธยม ซึ่งสอนอยู่ที่ชั้นสองของตึกอักษรศาสตร์ มีอาจารย์ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา และอาจารย์ ดร. สุรางค์ ไคว์ตระกูล เป็นผู้ดูแลโปรแกรมนี้ อาจารย์ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากกระทรวงศึกษาธิการมาสอนเป็นประจำ เช่น ท่านอาจารย์ ม.ล. ปิ่น มาลากุล อาจารย์คุณหญิง อัมพร มีสุข

ท่านอาจารย์ ม.ล. ปิ่นได้บรรยายถึงความสำคัญของครูและท่านได้คัดคำของจอห์นแอดัมส์ว่า

“A teacher effects eternity” (ครูมีผล “ต่อนักเรียน” ชั่วนิรันดร์) ท่านพูดถึงอิทธิพลที่ครูมีต่อความคิดจิตใจของเด็กนักเรียน และเด็กเหล่านั้นไปเป็นผู้ใหญ่ มีครอบครัว ก็มีผลต่อครอบครัว เพราะฉะนั้นครูหนึ่งคนจะมีอิทธิพลทางจิตใจต่อมนุษย์เป็นหมื่น ๆ คน และท่านก็พูดต่อไปอีกว่าแต่ครูของครูยังมีอิทธิพลมากกว่านั้นเพราะครูของครูผลิตครูปีละเท่าไรแล้วคุณจำนวนคนที่ได้รับอิทธิพลจากครูไปอีก ท่านสรุปว่า ครูของครูมี Multiplying effects คือให้ผลทวีทวี ทวีคูณ ท่านชักชวนให้นิสิตรุ่นนั้นไปอยู่ฝึกหัดครู ปรากฏว่ารุ่นนั้นไปอยู่ฝึกหัดครู 3 คน จาก 28 คน ในสมัยนั้นโรงเรียนฝึกหัดครูต่างจังหวัดจะมีสถานภาพด้อยกว่าโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดมาก ข้าพเจ้าได้รับการบรรจุเข้าเป็นครูที่โรงเรียนฝึกหัดครูนครราชสีมาและปีพ.ศ. 2496 ข้าพเจ้าได้รับทุน ก.พ. ไปศึกษาต่อตามความต้องการของกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันแรกที่ข้าพเจ้าไปเรียน คือ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอินเดียนา ที่มีโรงเรียนทดลองของมหาวิทยาลัย (University Laboratory School) ข้าพเจ้าก็ได้รู้จักบทบาทของโรงเรียนทดลอง

หรือโรงเรียนสาธิตของคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งถ้าเทียบกับวิชาชีพอื่น เช่น วิชาชีพแพทย์ โรงเรียนสาธิตก็เปรียบเสมือน Teaching Hospital ที่อาจารย์แพทย์จะสอนนักเรียนแพทย์ถึงวิธีการรักษาคนไข้ให้ดู (ในช่วงภาคคลินิก) เมื่อข้าพเจ้าไปศึกษาระดับปริญญาเอกที่ Teachers College, Columbia University ซึ่งนักการศึกษาที่มีชื่อเสียง คือ John Dewey ได้เคยเป็นอาจารย์สอนที่นั่นจนเกษียณ ก่อนหน้านั้น จอห์น ดิวอี้เป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยชิคาโก และทฤษฎีการศึกษาที่มีชื่อเสียงของจอห์น ดิวอี้ ที่ว่า “Learning by Doing” ก็เริ่มที่โรงเรียนสาธิตหรือโรงเรียนของมหาวิทยาลัยชิคาโกนี้

เมื่อข้าพเจ้ากลับมาทำงานที่กรมการฝึกหัดครู ก็สนใจเรื่องบทบาทของโรงเรียนสาธิต ในการฝึกหัดครู อาจารย์ ดร. ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ขณะนั้น ให้ข้าพเจ้ามาศึกษางานที่โรงเรียนประถมสาธิตฯ (ประมาณ ปี พ.ศ. 2503) ก็ได้พบอาจารย์ใหญ่ อาจารย์ไพเราะ ตันติกุล ซึ่งเคยเป็นอาจารย์สมัยที่ข้าพเจ้าอยู่ที่โรงเรียนเตรียมอุดมฯ อาจารย์เมตตา ลูกศิษย์เก่ามาก ช่วยเหลือ แนะนำ ให้เอกสารและให้ดูการสอนของครู จำได้ว่าได้ดูการสอนภาษาไทยของคุณหญิงส่องแสง เมฆสวรรค์ อาจารย์จริย์ สุวดี และอาจารย์ฉวีวรรณ ปัญญาสุข ก็รู้สึกประทับใจมาก อาจารย์ไพเราะเล่าถึงการทำงานสร้างโรงเรียนสาธิตประถมของท่านอาจารย์ ม.ล. ปิ่นว่านอกจากเรื่องการคัดเลือกครูคุณภาพเข้าสอนในโรงเรียนประถมสาธิตแล้ว ท่านคำนึงถึงตัวอาคาร สิ่งแวดล้อม ตัวอาคารท่านก็เอื้อต่อการฝึกหัดครู เช่น มีห้องเล็ก ๆ ข้างห้องเรียนเป็นห้องสังเกตการสอนมีกระจกเห็นด้านเดียวที่ผู้สังเกตการสอนจะเห็นการสอนในห้องเรียนโดยนักเรียนไม่เห็น ซึ่งเป็นการไม่รบกวนการเรียนการสอน ท่านจัดให้มีโรงอาหารและครัวในโรงเรียน โดยมีแม่ครัวของโรงเรียนปรุงอาหารที่ได้รับการควบคุมดูแล มีเวทีสำหรับการแสดงกลางแจ้ง และในแต่ละห้องเรียนก็มียกพื้นเพื่อให้นักเรียนได้ออกมาพูด แสดง มีตู้โชว์ผลงานของนักเรียน อาจกล่าวได้ว่าเฉพาะตัวอาคาร โรงเรียนประถมสาธิตก็เป็นตำราวิชาชีพครูเล่มใหญ่ และที่แสดงถึงความรอบคอบ มีวิสัยทัศน์ของท่านอาจารย์ ม.ล. ปิ่น คือท่านสร้างสระว่ายน้ำในโรงเรียน อาจารย์ไพเราะเล่าว่า ท่านอาจารย์ ม.ล. ปิ่นจะมาดูงานก่อสร้างสระว่ายน้ำทุกเย็นหลังเลิกงาน จากกระทรวงศึกษาธิการ ข้าพเจ้าจำได้ว่าสมัยที่ท่านสอนพวกข้าพเจ้าเมื่อปี พ.ศ. 2494 ท่านเคยพูดว่าประเทศไทยมีชายฝั่งทะเลยาว และทุกภาคของประเทศก็มีแม่น้ำลำคลอง เด็กไทยควรจะว่ายน้ำเป็นทุกคน ข้าพเจ้าคิดว่าโรงเรียนประถม

สาธิต คงจะเป็นโรงเรียนในฝันของท่าน ถึงท่านได้เคยเป็นรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ท่านก็คงไม่สามารถทำให้โรงเรียนรัฐบาลทุกโรงมีโรงอาหาร มีสระว่ายน้ำ มีเวทีการแสดงได้ทุกโรง ซึ่งเป็นความคิดฝันของท่าน แต่ปัจจุบันโรงเรียนรัฐบาลหลายแห่งก็พัฒนามาก ลักษณะของโรงเรียนสาธิตที่ท่านอาจารย์ ม.ล. ปิ่น (ฝัน) ให้โรงเรียนไทยเกือบทุกโรงเป็น ก็คงจะเป็นไปได้ในอนาคตอันไม่ไกล ซึ่งก็เป็นไปตามปณิธานของการมีโรงเรียนสาธิตว่า เพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาที่ดี (และเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู)

หมายเหตุ

1. อาคารเรียนและสระว่ายน้ำที่กล่าวถึงข้างต้นได้ถูกรื้อไป และมีการสร้างใหม่ใหญ่โตกว่าเดิม
2. โรงเรียนสาธิตแห่งแรกในประเทศไทยคือโรงเรียนหอวังที่อยู่ปัจจุบันคือสนามกีฬาแห่งชาติ ปทุมวัน ท่านอาจารย์ ม.ล. ปิ่น มาลากุล เคยเป็นอาจารย์ใหญ่ และศิษย์เก่าสาธิตสมัยนั้นที่ท่านพูดถึง คือ ม.ร.ว. ถนัดศรี สวัสดิวัตน์
3. โรงเรียนมัธยมสาธิต มศว ประสานมิตร ตั้งต้นที่หลังประมสาธิต อาคารเรียนระยะต้นเป็นโรงเรียนโล่ง หลังคามุงจาก อาจารย์ใหญ่รุ่นแรก ๆ คือ อาจารย์จันทนา พรหมเศรษฐี ศาสตราจารย์ ดร. พันธ์ หันนาคินทร์ คุณหญิงเต็มสิริ บุญยสิงห์
4. โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน เริ่มต้นที่อาคารเรียนตึกสามของโรงเรียนเตรียมอุดมฯ อาจารย์ใหญ่รุ่นแรก มี คุณหญิงสมจิต ศรีธัญรัตน์

๑,๕ สัณหวี

(ศาสตราจารย์ ดร.อารี สัณหวี)

อาจารย์ใหญ่

พ.ศ. 2521 - 2527

ในขณะที่ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2535 - 2539 ผมได้มีโอกาสมา
รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตฯ จำนวน 6 เดือน ซึ่งเป็นช่วงที่โรงเรียน
ประถมสาธิต รวมการบริหารเป็นโรงเรียนเดียวกับโรงเรียนมัธยมสาธิต ตามนโยบายของ
มหาวิทยาลัย ทำให้ได้สัมผัสกับความรู้สึกของความอัดอั้นขัดข้อง และการต่อสู้ ตลอดจน
ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียนประถมสาธิตอย่างมาก ความต้องการของคนในประถมสาธิตตอนนั้น
คือจะต้องแยกกลับไปอยู่ในสถานะเดิม เพื่อให้พ้นจากสภาพที่ถูกกระทำให้เป็น “โรงเรียนน้อง”
แต่กลับไม่ได้รับการตอบสนองในเรื่องการบริหารเท่าที่ควร กล่าวได้ว่า “เป็นความชอกช้ำในใจ
ลึก ๆ” ของชาวประถมสาธิต ผู้บริหารก็เป็นเพียงรองผู้อำนวยการ และผู้ช่วยเท่านั้นทั้ง ๆ
ที่ทำงานเต็มหน้าที่

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในบางช่วงโรงเรียนจะต้องประสบปัญหาที่เปรียบเสมือนกับพายุใหญ่
โหมกระหน่ำ บ้านเรือนสั่นคลอน ผู้คนเดือดร้อน แต่ด้วยความรู้รักทางวิชาการที่แข็งแกร่ง
มีผู้บริหาร บุคลากร ศิษย์เก่า และกลุ่มผู้ปกครอง ที่เข้ามาช่วยเหลืออย่างเต็มกำลัง สร้าง
สายใยของน้ำใจที่ดีต่อกัน ทำให้โรงเรียนผ่านช่วงเวลาแห่งความทุกข์มาได้อย่างดีเยี่ยม มีอาคาร
เรียนที่มีชีวิตชีวาเชิญชวนให้เรียน ประชันกับอาคารที่เกิดจากกระบวนการสร้างอันแข็งแกร่ง
และมาพร้อมกับปัญหาการใช้จากงบประมาณราชการ มีการจัดสถานที่ซึ่งคับแคบอย่างแสดงออก
ถึงรสนิยมที่ดีของการออกแบบ

ขณะที่เขียนข้อความนี้ ใจผมหวนนึกถึงบุคคลหลายท่านทั้งที่เป็นกรรมการสมาคมฯ เป็นศิษย์เก่า
เป็นผู้บริหาร และเป็นคณาจารย์ โดยขอไม่กล่าวถึงชื่อของท่านเหล่านั้น ผมนึกถึงน้ำใจอันงดงาม
รอยยิ้มที่ให้แก่กัน การทักทายพูดคุยที่แสดงออกถึงมิตรภาพ หลายท่านได้มีโอกาสทำประโยชน์
แก่สังคมในระดับชาติ หรือสังคมในวงกว้าง ขอแสดงความชื่นชมไว้ในใจของตนเองตลอดไป
แต่แน่นอน ภาพอีกด้านหนึ่ง ผมก็นึกถึงปัญหา และภาระอันหนักอึ้งที่ครูบาอาจารย์ของโรงเรียน
ต้องเผชิญแล้วแสดงออกเป็นเสียงบ่น เสียงเรียกร้อง ภาระเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากความต้องการ
และความคาดหวังที่คนในสังคมภายนอกและมหาวิทยาลัยมีต่อโรงเรียน

ในโอกาสครบรอบ 50 ปีแห่งความภาคภูมิใจผมขอชื่นชมและเป็นกำลังใจให้แก่ทุกท่านที่
เกี่ยวข้องกับการทำงานในโรงเรียน ขอร่วมเป็นสักขีพยานในความยิ่งใหญ่ของอนุทุกอนุที่
ประกอบกันเป็นสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย นิริยุทธี)

รักษาราชการผู้อำนวยการ พ.ศ. - ม.ย. 2537

ความทรงจำอันประทับใจ

วันที่ 1 มิถุนายน 2538 เป็นวันที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ออกคำสั่งให้ข้าพเจ้าไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร การได้มาซึ่งตำแหน่งนี้โดยคณะกรรมการสรรหาที่ท่านอธิการบดี (ศ. ดร. พจน์ สะเพียรชัย) เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ และหัวหน้าภาควิชาบางท่าน และการสรรหาครั้งนี้ไม่มีการสมัคร ไม่มีการสัมภาษณ์ เจ้าตัวไม่ทราบล่วงหน้าเลย ดังนั้นข้าพเจ้าได้รับตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนในครั้งนั้น จึงไม่เกิดจากการแข่งขันใด ๆ ทั้งสิ้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ลำบากใจในการทำงาน เพียงแต่จะอย่างไรจึงจะสามารถทำงานกับอาจารย์ในโรงเรียนได้ (ทั้งโรงเรียนประถมและมัธยม)

ข้าพเจ้าดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนต่อจาก รศ. ประกิจ รัตนสุวรรณ โดยที่ท่านอาจารย์ประกิจ นั้นเป็นผู้บริหารคนแรกที่โรงเรียนมัธยมและประถมรวมกัน ข้าพเจ้าเป็นคนที่สอง และข้าพเจ้าได้เสนอให้มหาวิทยาลัยฯ แยกโรงเรียนออกเป็นประถมและมัธยมอีกครั้ง เนื่องจากมองเห็นว่าขนาดโรงเรียนใหญ่เกินไป อีกทั้งวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนทั้งสองก็แตกต่างกันเป็นอย่างมาก ยากที่จะบริหารงานให้สำเร็จจริง ๆ ข้าพเจ้าจึงเรียนให้ท่านอธิการบดีรับทราบปัญหาและในที่สุดโรงเรียนก็แยกออกจากกันอีกครั้ง เมื่อโรงเรียนแยกออกจากกันแล้วข้าพเจ้าก็กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในคณะศึกษาศาสตร์ในฐานะหัวหน้าภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา และในที่สุดก็ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ และผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ

เมื่อข้าพเจ้าทำงานในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนนั้น ได้พยายามที่จะศึกษางานของโรงเรียนทั้งประถมและมัธยม โชคดีที่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์เป็นส่วนใหญ่เลยทีเดียว งานที่รับผิดชอบนั้นมากมาย แต่ก็สามารถดำเนินงานต่อไปได้ โดยมีผู้ช่วยผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของทั้งโรงเรียนประถมและมัธยมเป็นกำลังที่สำคัญ

ข้าพเจ้าขอถือโอกาสนี้ขอบคุณอดีตผู้บริหารทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทุกท่านมีทั้งความสามารถมากและมีน้ำใจทั้งความสามารถที่ทำให้โรงเรียนดำเนินไปด้วยดี แม้จะมีอุปสรรคอยู่บ้างก็ไม่มากนัก สามารถแก้ไขได้ด้วยดี

ข้าพเจ้าได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากผู้ปกครองนักเรียนที่ร่วมกันบริจาคเงินเพื่อพัฒนาโรงเรียนจำนวนเป็นสิบกว่าล้านบาท ข้าพเจ้าได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากรัฐบาลของ ฯพณฯ

นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ที่อน്ุമัติงบประมาณสร้างตึกของโรงเรียนมัธยม (ปัจจุบันชื่อ อาคารวิทยวิโรฒ) ข้าพเจ้าได้ส่งเสริมให้คณาจารย์ได้มีโอกาสศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก บางท่านได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศด้วย และนอกจากนี้ยังได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ อีกมากมายสำหรับโรงเรียนทั้งสอง

ถ้าถามว่าข้าพเจ้าประทับใจอะไรบ้างนั้น คงจะตอบได้ไม่หมดในครั้งนี้ แต่ขอเล่าพอสังเขป ดังนี้

ประการที่ 1 ประทับใจในโรงเรียนสาธิต ที่บรรพบุรุษได้สร้างเอาไว้ และก้าวหน้า มีชื่อเสียงมาก ในสังคมใคร ๆ ก็อยากให้ลูกมาเรียน

ประการที่ 2 ประทับใจในคณะครูอาจารย์ และบุคลากรทุกคน ที่ทุ่มเทการทำงาน แม้จะมีความขัดแย้งและปัญหาในการทำงานอยู่บ้าง แต่ทุกคนก็รับผิดชอบงานของตนเองอย่างดี

ประการที่ 3 ประทับใจในผู้ปกครองจำนวนมาก ที่ช่วยเหลือเกื้อกูลโรงเรียนด้วยเงิน ความคิด และสติปัญญา และอื่น ๆ อีกมาก ทำให้โรงเรียนอยู่ได้เป็นอย่างดี

ประการที่ 4 ประทับใจนักเรียน บางคนเก่งมาก ๆ แต่ก็ยังมีบางคนที่มีปัญหา ทำให้เรียนรู้พฤติกรรมนักเรียนที่หลากหลาย จนป่านนี้นักเรียนบางคนยังสามารถจดจำข้าพเจ้าได้ ทำให้ภาคภูมิใจ

ประการที่ 5 ประทับใจสมาคมผู้ปกครองและครู และสมาคมศิษย์เก่าที่มีบทบาทในการส่งเสริมนักเรียนให้ทำงานได้ดียิ่งขึ้น ขอขอบคุณในความเสียสละของท่านทั้งหลายด้วย

ประการที่ 6 ประทับใจในประสบการณ์ในฐานะนักบริหาร ทำให้เรียนรู้วิธีการบริหารที่ดีขึ้น เป็นพื้นฐานของการบริหารระดับสูงต่อไปอีก

ประการที่ 7 ประทับใจโอกาสที่ได้ใช้ความรู้เรื่องการบริหารและความรู้ด้านจิตวิทยาที่เรียนมาชั่วชีวิตทำให้สามารถทำงานได้ราบรื่นพอสมควรทำให้รู้ความรู้ที่เรียนมาวิเศษจริง ๆ

ประการที่ 8 ประทับใจในประสบการณ์ของการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการบริหารบุคคล ทำให้รู้ว่าคนเรามีทั้งคนรักและคนไม่รัก จะถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่เราจะต้องรักคนมาก ๆ และทำตัวให้ดีเสมอต้นเสมอปลาย จึงจะเอาชีวิตรอดปลอดภัย

นี่เป็นเพียงตัวอย่างจากความประทับใจของข้าพเจ้าต่อโรงเรียน แม้ปัจจุบันข้าพเจ้าก็ยังระลึกถึงโรงเรียนเสมอ ส่วนใครจะระลึกรึกถึงข้าพเจ้าหรือไม่คงไม่สำคัญ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นประวัติศาสตร์ที่มีค่าของข้าพเจ้า

ในโอกาสที่โรงเรียนครบรอบ 50 ปีในปีนี้ จึงใคร่ขอแสดงความยินดีกับความสำเร็จทั้งหลายของโรงเรียนทั้งประถมและมัธยม และขอฝากให้ทุกท่านรักโรงเรียนจริง ๆ ร่วมกันสร้างความเจริญก้าวหน้าต่อไปด้วยความมุ่งมั่น ข้าพเจ้าขอเป็นกำลังใจให้ทุกท่านต่อไป

ด้วยความปรารถนาดี

(รศ. ดร. कमเพชร จิตรสุกุล)

ผู้อำนวยการโรงเรียน พ.ศ. 2537 - 2538

ความสุขในอดีต ความภูมิใจที่ไม่รู้ลืม

วันที่ 24 มิถุนายน 2549 วันคล้ายวันสถาปนา โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ครบรอบ 50 ปี นั้นเป็นเวลายาวนานที่ฯพณฯอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการศาสตราจารย์ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ได้ก่อตั้งโรงเรียนแห่งนี้ เพื่อให้เป็นโรงเรียนต้นแบบของโรงเรียน ประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเสริมสร้างทักษะ และพัฒนาสติปัญญา ประชญา แนวความคิด จิตใจ กล้าพูด กล้าแสดงออกอย่างมีมารยาท ส่งเสริมให้เยาวชนของชาติรู้จักปรับชีวิตความเป็น อยู่ให้เข้ากับสภาพสังคมทุกยุคทุกสมัย บนพื้นฐานขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย พร้อมด้วยนโยบายการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานคุณภาพ

ดิฉันได้มาเป็นครูที่โรงเรียนแห่งนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2512 โดยทำหน้าที่ในระยะแรกเป็น ครูสอน ในระดับประถมปีที่ 5 - 6 สอนนิสิต และลดชั้นลงมาเรื่อย ๆ จนถึงชั้นประถมปีที่ 1 เมื่อดิฉัน ได้ทุนไปศึกษาอบรมเพิ่มเติมด้านการนิเทศและอนุบาลศึกษาที่ Mount Camel ประเทศอิสราเอล จึงได้สอนในระดับชั้นเด็กเล็ก ในชั้นเด็กเล็กนี้เป็นเด็กอายุ 5 - 6 ปี ซึ่งเด็กเหล่านี้มาจากที่ ต่าง ๆ กัน ได้รับการเลี้ยงดูมาต่างกัน ครูจึงมีหน้าที่ดูแล ช่วยเหลือเด็ก ๆ ปรับตัวให้ช่วยตนเองได้ เข้ากับเพื่อน ๆ ได้ และเรียนรู้ระเบียบต่าง ๆ ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ครูจะต้องดูแลเด็ก ด้วยความรัก เอาใจใส่ใกล้ชิดตลอดเวลา ตั้งแต่รับเด็กจากผู้ปกครอง จนถึงผู้ปกครองรับเด็ก กลับบ้าน ทำให้ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กนักเรียนที่เกิดขึ้น มีวันหนึ่งในช่วง ก่อนรับประทานอาหารกลางวัน หลังจากนักเรียนเข้าแถวรับถาดอาหารและกลับเข้ามานั่ง ตามกลุ่มก่อนรับประทานอาหารคุณครูจะเป็นผู้แนะนำว่าอาหารวันนี้มีอะไรบ้างนักเรียนจะพูดตาม และมองดูอาหารในถาด เมื่อแนะนำเสร็จ คุณครูจะพูดว่า รับประทานได้ค่ะ นักเรียนจะพนมมือ ไหว้ และกล่าวคำว่า “ขอบคุณค่ะ” “ขอบคุณครับ” แต่มื้อนี้ในกลุ่ม 6 มีเด็กหญิงคนหนึ่ง เอามือปิดหน้าร้องไห้สะอึกสะอื้นไม่ยอมทานข้าว สืบความได้ว่าเมื่อครูพูดว่า “ทานได้ค่ะ” เพื่อน ผู้ชายที่นั่งข้าง ๆ หนู มาหอมแก้มหนู คุณยายสอนว่า “ห้าม.. ผู้ชายถูกเนื้อต้องตัวค่ะ” เรื่องนี้ ก็เด็กเล็กอีกเหมือนกัน

ทุกวันหลังเด็ก ๆ ทานข้าวเสร็จแล้ว จะออกไปเล่นที่สนามเด็กเล่น พอเวลาเที่ยงครึ่งจะเข้าห้อง ล้างหน้า เปลี่ยนชุดนอน แล้วก็นอนฟังนิทานจนหลับ มีวันหนึ่ง ดิฉันเข้าห้องช้า เพราะไปรับ นิสิตฝึกสอน จึงมีเด็กเล็ก 2 - 3 คน ใส่ชุดนอน นั่งยอง ๆ เอาหลังพิงประตุนำห้องเรียน

ยังไม่นอน เมื่อเขาเห็นดิฉันเดินมา อีก 10 เมตรจะถึงห้องแล้ว เด็ก ๆ ที่นั่งอยู่ลุกขึ้น มีเสียงเด็กชายคนหนึ่งพูดว่า “เฮ้ย พวกเรา ไอ้อ ..ย กอบรัตน์มาแล้ว” ครูทั้งแปดใจและขำ เกิดอะไรขึ้น ถามว่า บี ทำไมพูดอย่างนั้นล่ะ ครูเสียใจนะ บีตอบว่า “เวลาเพื่อนพ้อมมาบ้านพ้อมก็พูดอย่างนี้ครับ” รุ่งเช้าคุณแม่คนสวยก็จูงลูกถือพานธูป-เทียน มาขอโทษครู

ในชั้นเด็กเล็กที่ดิฉันได้ทำการสอนมาเกือบ 20 ปี เด็กชายฮาโตริ เป็นอีกคนหนึ่ง ทุกเช้ามาโรงเรียนจะต้องเรียกให้ครูตรวจพัฒนาแว่นเพดานว่า นोटใส่เรียบร้อยหรือเปล่า อาจหลุดลงมาได้ หงุดหงิด ขี้บ่น บางวันหงุดหงิด ก็เก็บกระเป๋ามาใส่เสื้อผ้าเดินไปหาครูใหญ่ ขอลาออกจากโรงเรียน เด็กทุกคนมีความเหมือนกัน คือ ต้องการความรัก ความเอาใจใส่ ความเข้าใจ การยอมรับ ดิฉันจำได้ว่าทุกสิ้นปีการศึกษาที่เด็กเล็กสอบเสร็จแล้ว เด็ก ๆ จะเก็บเสื้อผ้า หมอนชุดนอน ใส่ถุงกลับบ้าน โดยคลานเข้ามากราบที่ตักครูทีละคน ๆ รู้สึกสุขใจ เป็นความรู้สึกที่ภูมิใจว่าเขาพร้อมแล้วที่จะเรียนรู้เติบโตเป็นคนดี คนเก่งของพ่อแม่ และสังคมต่อไปในอนาคต

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ได้รับความสนใจจากผู้ปกครองส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนในชั้นเด็กเล็กเป็นจำนวนมาก จากชั้นละ 2 ห้องเรียน ขยายมาเป็น 4 ห้องเรียน ตลอดจนจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเพิ่มมากขึ้น และจากการที่ครูดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี ครูของเรารัก เอาใจใส่ ให้ความอบอุ่นแก่นักเรียนทุกคน จนเป็นที่ประทับใจแก่ท่านผู้ปกครอง ทั้งครูและผู้ปกครองมีความคุ้นเคย มีสัมพันธ์อันดีต่อกัน เป็นเวลานานเกือบ 40 ปี อาคารของโรงเรียนซึ่งเคยทันสมัย เมื่อถูกใช้มานานถึง 40 ปี จึงมีสภาพทรุดโทรม คับแคบ ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ประกอบกับพื้นที่ของโรงเรียนต่ำกว่าบริเวณรอบโรงเรียน ทำให้เกิดน้ำท่วมขังเวลาฝนตก ซึ่งไม่สะดวก และเป็นอันตรายต่อสุขภาพของนักเรียนและผู้ปกครองในการรับ-ส่งด้วยเหตุที่โรงเรียนเคยได้รับงบประมาณการก่อสร้างอาคาร 7 มาแล้ว จึงไม่สามารถใช้งบประมาณของทางราชการสร้างอาคารหลังใหม่ได้ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จึงได้รับความร่วมมือจากสมาคมผู้ปกครองฯ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน ความสำเร็จครั้งนี้เป็นการร่วมมือของคนหลายพันคน ทั้งผู้ปกครองปัจจุบันและผู้ปกครองที่บุตรหลานเรียนจบไปแล้ว ช่วยกันจัดกิจกรรมหาทุน ช่วยบริจาค มีการทอดผ้าป่า แข่งขันกอล์ฟ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่ ทำให้อาคารรวมใจสาธิต 40 ปี เป็นอาคารสมบูรณ์แบบ ภายในห้องเรียน นอกจากมีมุมต่าง ๆ เช่น มุมวิทยาศาสตร์ ศิลปะ หนังสือ มีห้องพักครูอยู่ระหว่างกลาง ใช้เป็นห้องสังเกตการณ์การสอนการเรียนไปด้วย ชั้น 4 ลานโล่ง เป็นแปลงเกษตรปลูกผักสวนครัวไปด้วย

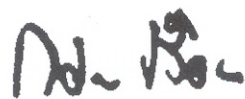
ที่สำคัญอาคารรวมใจฯ ชั้นบนสุด คือ ชั้น 7 ยังจัดสถานที่ปฏิบัติธรรมโดยมีพระพุทธรูปหยกสีขาว ได้มาจากสำนักปฏิบัติธรรมหลวงปู่บุดดา ถาวโร จังหวัดสิงห์บุรี อยู่ในลานโล่ง เพื่อให้นักเรียน ได้นั่งสมาธิทั้งยังมีสวนพฤกษศาสตร์อยู่รอบระเบียง มีต้นไม้ร่มรื่น มีดอกไม้สวยงาม

อาคารรวมใจสาธิต 40 ปี เปิดเป็นทางการเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2542 โดยมี ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน อาคารนี้เป็นความภูมิใจของพวกเราชาวสาธิต ทุกคน นอกจากมีอาคารเรียนสี่ชั้นสวยงามน่าเรียน และมีห้องเรียนที่ใช้ประโยชน์ได้หลายรูปแบบ แล้วสิ่งที่เราชาวสาธิตภูมิใจมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 20 ปี คือ การแสดงโขน เป็นผลงานที่จัดมา ตั้งแต่ปี 2528 จนถึงปัจจุบัน เป็นกิจกรรมที่นักเรียนทุกคนกล้าแสดงออก และทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้เป็นประสบการณ์ที่ดี ๆ ในด้านต่าง ๆ อันเป็นกิจกรรมที่ส่งผลดีต่อเด็กในอนาคต

โรงเรียนประถมสาธิต เป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง มีนักการศึกษาจากหลายประเทศมาเยี่ยมชม และ ปี 2544 ทาง TSIE (Toko-name City Students Exchange) เมืองนาโกยา ประเทศญี่ปุ่น มาเยี่ยมชมและเชิญเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนระดับประถมศึกษาอายุระหว่าง 10 - 12 ปี เข้าแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัว และโรงเรียน ของกันและกัน เป็นเวลา 2 - 3 สัปดาห์ ซึ่งโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากสมาคม ผู้ปกครองและครูฯ นักเรียนของเราที่สนใจเรียนภาษาญี่ปุ่น เมื่อมีโอกาสดูแลเพื่อนญี่ปุ่น ในกรณีที่มีเพื่อนญี่ปุ่นมาเรียนร่วมชั้นเรียนโครงการนี้ได้รับความสนใจจากเด็กนักเรียนโรงเรียน สาธิต และโรงเรียนญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก

นับเป็นความปลาบปลื้มใจของดิฉันและคณะครูอาจารย์ นักเรียน ที่เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2546 เจ้าชายอากิชิโน เจ้าหญิงคิโกะ พร้อมด้วยพระราชธิดาทั้ง 2 พระองค์ ได้เสด็จมาเยือน โรงเรียนของเราเป็นการส่วนพระองค์ เพื่อให้พระราชธิดาได้เรียนรู้วัฒนธรรมของไทย โดยร่วม ทำกิจกรรมกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 เช่น ทำขนมลูกชุบ ขนมหกถ้วย และร้อยพวงมาลัย

สุดท้ายนี้ขอกราบอาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ตลอดจนพระบารมีของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โปรดคุ้มครองและดลบันดาลให้ท่านผู้บริหาร คณาจารย์ นักเรียน ทุกท่านมีแต่ความสุข และนำพาโรงเรียนสาธิตประถมฯ อันเป็นที่รักของเราทุกคน พัฒนาอย่าง ต่อเนื่องต่อไป เจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้น เพื่อผลิตนักเรียนที่ดี มีคุณภาพสู่สังคมชาติไทย อันเป็นที่รักยิ่งของเราตลอดไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กอบรัตน์ เรืองผกา)

ผู้อำนวยการโรงเรียน พ.ศ. 2538 - 2546

คน(ทำ)งาน

โรงเรียนสาธิตฯ เป็นโรงเรียนแห่งหนึ่งที่ได้รับการยอมรับจากสังคมทั่วไปว่าเป็นโรงเรียนที่มีการพัฒนาระบบการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อหล่อหลอมนักเรียนให้มีความเป็นเลิศทั้งในด้านวิชาการ กีฬา กิจกรรม ตลอดจนสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดี เพื่อนักเรียนสามารถปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ก็ไม่ลืมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย โรงเรียนสาธิตฯ จึงได้รับการยอมรับจากสังคมว่าเป็นโรงเรียนที่มีส่วนร่วมในการสร้างและหล่อหลอมเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถให้เติบโตไปเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมรวมถึงเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

ตลอดระยะเวลากว่า 25 ปีที่ได้ทำงานอยู่ที่โรงเรียนสาธิตฯ สิ่งที่ดีฉันได้เห็นและได้สัมผัสอยู่ตลอดเวลา ก็คือ โรงเรียนสาธิตฯ ไม่เคยหยุดนิ่งอยู่กับที่ แต่หากได้มีการพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับมาตรฐานการศึกษาของโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ นอกจากนี้ โรงเรียนสาธิตฯ ยังได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของห้องเรียน สถานที่และบริเวณต่าง ๆ ของโรงเรียนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียน คณาจารย์และบุคลากรของโรงเรียนสาธิตฯ ยังได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาการ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี และได้นำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันต่อยุคสมัย ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและกระแสโลกาภิวัตน์ ดังจะเห็นได้จากคณาจารย์และบุคลากรของโรงเรียนสาธิตฯ ได้รับการยอมรับจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน มีความสามารถในการจัดการผลิตสื่อ การใช้ข้อมูลข่าวสารสนเทศ ตลอดจนการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

โรงเรียนสาธิตฯ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในทุกด้าน ให้มีพื้นฐานความรู้และความพร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ให้เป็นผู้รักการเรียนรู้ มีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองอันจะส่งเสริมความสามารถการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ให้มีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดี ตลอดจนเป็นผู้มีคุณธรรม มีวินัยในตนเอง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ มีความภูมิใจในความเป็นไทย และวัฒนธรรมไทย เห็นคุณค่าของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า

ตลอดระยะเวลากว่า 25 ปี ที่ดิฉันได้ทำงานในสิ่งที่รักและศรัทธา ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ คณาจารย์และบุคลากรของโรงเรียนสาธิตฯ พวกเราทุกคนรักโรงเรียนสาธิตฯ ชีวิตนี้ได้อุทิศให้กับโรงเรียนและความรับผิดชอบในการสร้างเยาวชนที่มีคุณภาพให้แก่ประเทศชาติ พวกเราคิดอยู่ตลอดเวลาว่าจะทำอะไร อย่างไร เพื่อให้โรงเรียนสาธิตฯ มีความเจริญก้าวหน้า จะทำตนเองให้มีคุณค่า มีประโยชน์ ถึงแม้ว่าบางครั้งพวกเราจะต้องทำงานกันตลอด 7 วันโดยไม่มีวันหยุด แต่พวกเราทุกคนก็ไม่เคยย่อท้อหรือเบื่อหน่ายกับงานเลย พวกเราอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวสาธิตฯ ทุกคนต่างให้กำลังใจซึ่งกันและกัน พวกเราช่วยกันทำงานโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดใด ทุกคนในครอบครัวต่างมีความเอื้อเฟื้อเอื้ออาทรต่อกัน ทำให้ทุกคนทำงานร่วมกันได้อย่างสบายใจ และสามารถผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ ด้วยดี จนทำให้โรงเรียนสาธิตฯ ของพวกเราได้รับการยอมรับในฐานะเป็นโรงเรียนต้นแบบทางการศึกษา มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในสังคมการศึกษาของประเทศไทยและต่างประเทศ

จากประสบการณ์การทำงาน ขอฝากข้อคิดว่า การทำงานเป็นการพัฒนาตนเอง เป็นการฝึกตนเองในทุกด้าน ถ้าเราอยากจะเป็นคนเจริญก้าวหน้าเป็นคนมีคุณภาพ เราต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ถ้าจะถามว่าจะพัฒนาที่ไหน อย่างไร คำตอบก็คือ พัฒนาตนเองที่การทำงานนี้แหละ ใช้งานเป็นเครื่องพัฒนาตนเอง การทำงานจัดว่าเป็นการพัฒนาตนเองชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญมาก ความสามารถส่วนใหญ่ในชีวิตของเรานั้นล้วนเกิดจากการทำงานและการฝึกฝน แต่ต้องตั้งใจทำ ทำให้ถูกต้องและพยายามทำให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป คอยสังเกต คอยดู คอยศึกษา คอยสอบถาม คอยหาความรู้อยู่เสมอ จึงจะเป็นการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มพูนขึ้นมาได้โดยสุภาพดีที่ว่า

เวลาแต่ละวัน อย่าให้ผ่านไปเปล่าไม่มากนักน้อย ต้องให้ได้อะไรบ้าง

การเป็นโรงเรียนสาธิตฯ ต้นแบบที่สมบูรณ์ เป็นโรงเรียนพัฒนาการคิด มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้มีทักษะพื้นฐานในการใช้ชีวิตที่ดี ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของครอบครัว ชุมชนและสังคม รวมไปถึงการช่วยพัฒนาไปสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ นั่น คณาจารย์และบุคลากร ระบบการบริหารงานของโรงเรียนสาธิตฯ เป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนโรงเรียนสาธิตฯ ไปสู่ความสำเร็จในภารกิจพัฒนาและผลิตเยาวชนที่มีคุณภาพ อันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคตดิฉันขอร่วมเป็นอีกหนึ่งกำลังใจให้กับคณาจารย์และบุคลากรทุกคน ให้พัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นนักการศึกษามืออาชีพ เพื่อนำโรงเรียนสาธิตฯ ของพวกเราทุกคนไปสู่ความเป็นเลิศในทุก ๆ ด้าน และดำรงอยู่อย่างสง่างาม มีชื่อเสียงตลอดไปสมกับที่เป็นโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ...คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันผลิตครูที่มีชื่อเสียงมานาน

(รศ. วราภรณ์ รักวิชัย)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

12 ก.ย. 46 - 5 ก.พ. 47

ข้าพเจ้ารับราชการที่โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ พ.ศ. 2512 ได้มองเห็นถึงความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างโรงเรียนประถมและมัธยม โดยโรงเรียนทั้งสองได้รวมการบริหารระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2538 ยิ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึง ความผูกพันของสองโรงเรียน เปรียบเสมือนพี่น้องที่อยู่ร่วมชายคาเดียวกัน มีกิจกรรม ร่วมกันที่ต้องพึ่งพิงกันอยู่เสมอ ทั้งด้านการบริหารโรงเรียน ความสัมพันธ์ฉันมิตร ระหว่างเหล่าคณาจารย์และบุคลากร นักเรียนประถมสาธิตเมื่อเติบโตใหญ่ก็จะเป็นนักเรียนมัธยม เปรียบดังเส้นกราฟที่ต่อเนื่องกันพร้อมกันก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่สูงสุดร่วมกัน

ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2547 ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้ดำรง ตำแหน่งรักษาการผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่าย ประถม) แม้จะเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ แต่ข้าพเจ้าก็ได้รับทราบถึงความเข้มแข็งในการทำงาน ของเหล่าผู้บริหารโรงเรียน คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ที่ร่วมแรงร่วมใจกันเพื่อพัฒนา โรงเรียน ความตั้งใจในการเอาใจใส่ดูแลนักเรียนเล็ก ๆ ด้วยความรัก ปลูกฝังทั้งทางด้านวิชาการ และจริยธรรมให้กับต้นกล้าเหล่านั้น เพื่อที่จะได้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึง ความมุ่งมั่นของทุกท่านรวมถึงชาวซึ่งในน้ำใจที่ท่านได้มีแก่ข้าพเจ้าในขณะนั้น จวบจนทุกวันนี้ เป็นอย่างยิ่ง

ในสัปดาห์ครบรอบ 50 ปี ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่าย ประถม) ขออาราธนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ส่องศกดิ์สิทธิ์ในสากลโลก และพระบารมีของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โปรดดลบันดาลให้ชาวสาธิตประถมทุกท่าน ประสบแต่ความสุข มีพละกำลังในการดำเนินงานด้านการศึกษา เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นคนดีของสังคม สืบต่อไป

(อาจารย์พลศักดิ์ เทศนิยม)

รักษาการแทนผู้อำนวยการ 6 ก.พ. - 20 ก.ย. 2547

ความประทับใจ

เมื่อก่อนที่ข้าพเจ้าจะมีโอกาสเข้ามาดูแลโรงเรียนสาธิตฯ ในฐานะรักษาการผู้อำนวยการ เป็นระยะเวลาสั้น ๆ เพียง 4 เดือน ข้าพเจ้าก็มีโอกาสเป็นผู้ประเมินคุณภาพของโรงเรียน ในตอนนั้นข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเป็นอย่างมาก แต่เมื่อมีโอกาสเข้ามาสัมผัสใกล้ชิดยิ่งขึ้น กลับเพิ่มความประทับใจใน “การสร้างคุณค่า” ให้แก่นักเรียนของโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง คณะผู้บริหารโรงเรียนประชุมกันบ่อยครั้ง เพื่อ จัดการงานให้ดีที่สุด โดยคำนึงถึงนักเรียนเป็นตัวตั้ง ในสมุดรายงานของนักเรียนทุกคน จะพบว่าอาจารย์ได้ให้ความเห็นและข้อมูลของนักเรียนต่อผู้ปกครองในลักษณะที่ชัดเจน เป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาอย่างแท้จริง และแสดงให้เห็นถึงการรู้จักเข้าถึงและเอาใจใส่นักเรียน แต่ละคนอย่างดี อาจารย์ด้านพลศึกษาและลูกเสือมีการเตรียมการเพื่อพัฒนานักเรียนในด้าน พลานามัยและด้านการเรียนรู้การใช้ชีวิตในอนาคตอย่างยิ่ง ทุกท่านเอาใจใส่รายละเอียดของ การเตรียมการ เอาใจใส่เทคนิคเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เหมาะสมกับนักเรียนในด้านโภชนาการมีอาจารย์ นักโภชนาการและแม่ครัวดูแลด้านโภชนาการและความสะอาดอย่างยิ่ง ดูได้จากเมนู อาหาร ความสะอาดของอาหารและความสะอาดของโรงอาหาร สำหรับเหตุการณ์ที่ น่าประทับใจของข้าพเจ้าเกี่ยวกับผู้ปกครอง คือ ในวันที่นักกีฬาฟุตบอลได้ลงชิงเหรียญทอง ในกีฬาสาธิต สามัคคี ปรากฏว่านักกีฬาของโรงเรียนแพ้อย่างสูสี คือ แพ้การยิงลูกโทษ หลังจากเสมอและต่อเวลาการแข่งขันแล้วยังเสมออีก ปรากฏว่าผู้ปกครองทุกคนหันความ สนใจมาสู่ความรู้สึกของลูก ๆ ทันที โดยร่วมกันปรบมือให้นักกีฬาของโรงเรียนด้วยเสียงอันดัง ดังกว่าการแสดงความดีใจของฝ่ายชนะด้วยซ้ำไป จะเห็นได้ว่าทุกเหตุผลที่ข้าพเจ้ายกมาแสดง ให้เห็นว่า “การสร้างคุณค่าให้นักเรียน” เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับโรงเรียนสาธิตฯ ของเรา และควรเป็นสิ่งที่สาธิตฯให้ผู้อื่นประจักษ์นอกจากสาธิตด้านการเรียนการสอนแล้ว

(พันตำรวจโท เกษักร ดร. นภดล ทองนพเนื้อ)

รักษาการแทนผู้อำนวยการ

21 ก.ย. 2547 - 19 ม.ค. 2548

สภานายกสมาคมผู้ปกครองและครูฯ

มีญาติสนิทมิตรสหายอันเป็นที่รักของผมหลายคนตั้งคำถามว่า เหตุใดผมจึงทุ่มเทเวลาให้โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตรนัก เป็นนายกสมาคมศิษย์เก่าแล้วยังเป็นนายกสมาคมผู้ปกครองและครูต่ออีก ผมไม่ได้ตอบอะไรมากมาย นึกอยู่ในใจเสมอว่าสักวันหนึ่งผมคงมีคำตอบดี ๆ ตอบพวกเขาได้

และบัดนี้ผมได้คำตอบแล้ว นั่นคือสาธิต มศว ประสานมิตรไม่ใช่โรงเรียนธรรมดา ๆ แต่เป็นแหล่งศึกษาที่ยอดเยี่ยมสำหรับกุลบุตรกุลธิดา และผมจะรู้สึกเป็นเกียรติเสมอที่ผมได้ทำสิ่งดี ๆ ให้โรงเรียนนี้

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตรรังสรรค์บุคลิกภาพของเด็กธรรมดา ๆ ให้เป็นคนที่เต็มมีศักยภาพสูง มั่นคงและมั่นใจที่จะนำพาชีวิตตนและครอบครัวให้โดดเด่นไปในสังคมอย่างมีอาชีพได้ในที่สุด โรงเรียนได้ประสิทธิ์ประสาทนักเรียนมานับถึงวันนี้ก็กว่า 50 ปีแล้ว ซึ่งศิษย์เก่าสาธิตประสานมิตรทั้งหลายได้แสดงประสิทธิภาพที่เยี่ยมยอดต่อสาธารณชนจนเป็นที่ประจักษ์ บุตรธิดาของผมล้วนศึกษาที่นี่ เพื่อน ๆ รวมทั้งตัวเขา ต่างแสดงคุณลักษณะของเด็กประสานมิตรออกมาเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร คือแม่พิมพ์หรือเครื่องถ่ายเอกสารที่ทรงคุณค่ายิ่งและอย่างถาวร

การณ์เป็นดังที่ได้กล่าวมานี้ได้คงสืบเนื่องมาจาก รองศาสตราจารย์ไพเราะ ดันจิกุล อาจารย์ใหญ่ท่านแรกโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ผู้สร้างปรัชญาการอบรมสั่งสอนศิษย์ที่มุ่งเน้นเมตตาคุณเป็นหลักใหญ่ ท่านและอาจารย์ร่วมสมัยของท่าน ต่างอบรมสอนสั่งนักเรียนเสมือนสอนลูกสอนหลาน และนับจากวันนั้นจนถึงวันในปัจจุบัน คณาจารย์ทุกท่านได้ดำเนินตามครรลองจารีตที่มีแต่เดิมมา คือสอนนักเรียนให้เหมือนสอนลูกหลานตนเอง และคณาจารย์ทั้งหลายต่างมีความสุขกับการอบรมสอนสั่งศิษย์ ยินดีที่ศิษย์ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกันกับที่ลูกหลานของท่านประสบเอง เช่นนั้น และตลอดไป

(นายพัฒนพงศ์ ชวะโนทัย)

พ.ศ. 2548 - 2550

นายกสมาคมผู้ปกครองและครูฯ

นายกสมาคมศิษย์เก่าสาธิต ประสานมิตร พ.ศ. 2542 - 2545

ในวาระที่โรงเรียนประถมสาริต มศว ประสานมิตร มีอายุการทำงานมาถึง 50 ปี ในปีนี้ นับได้ว่าโรงเรียนได้เป็นแหล่งศึกษาอบรมบุคลากรของประเทศไทยอย่างต่อเนื่องมาแล้วถึง 2 ชั่วโมง กล่าวคือ ได้สร้างคนจากนักเรียนรุ่นแรก ๆ จนผ่านมาถึงรุ่นลูกของเขาเหล่านั้น และกำลังเข้าสู่รุ่นที่ 3 ซึ่งเป็นหลาน ๆ ในเวลาอันใกล้นี้ พัฒนาการของโรงเรียนตลอด 50 ปีที่ผ่านมา นับเป็นหนึ่งในประเทศไทย ทั้งทางด้านสถานศึกษา วิชาการ ครูอาจารย์ สมาคมครูและ ผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่า ตลอดจนศิษย์ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เป็นที่ซาบซึ้งประทับใจต่อทุกท่านที่มีส่วนหรือเคยมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

กระผมขอแสดงความยินดีกับโรงเรียน คณะอาจารย์ สมาคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและขอถือโอกาสนี้อาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย ปกป้องคุ้มครองโรงเรียนของเราให้พัฒนารุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป ขอให้ประสบความสำเร็จต่อเนื่องและตลอดไป

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'S. S. Akkharanukraeh'.

(นาย สรร อักษรานุเคราะห์)

ขอแสดงความยินดีในโอกาสที่ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) มีอายุครบ 50 ปี ในปีนี้ ตลอดระยะ 50 ปีที่ผ่านมา สถานศึกษาแห่งนี้ได้มีส่วนสำคัญในการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพในหลากหลายสาขาอาชีพ ซึ่งล้วนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

ความประทับใจในสถาบันแห่งนี้มีมาเป็นเวลานานแล้วได้เห็นการเจริญเติบโตและพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นอาคารสถานที่ ระบบการเรียนการสอน คณะครูอาจารย์รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ซึ่งแน่นอนว่าความเจริญก้าวหน้าทั้งหมดนี้เกิดจากการร่วมมือร่วมใจกันจากทุกฝ่ายรวมถึงผู้ปกครองศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันด้วย

ในช่วงเวลาที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือกิจกรรมของโรงเรียนในนามสมาคมผู้ปกครองและครูฯ ความตั้งใจในครั้งนั้น คือ ทำอย่างไรที่จะพัฒนาโรงเรียนไปในทางที่ดีที่สุดเพื่อให้ทุกฝ่ายรวมถึงศิษย์ปัจจุบันได้รับแต่สิ่งที่ดีที่สุดเช่นกัน ตีใจที่วันนี้ความมุ่งมั่นตั้งใจได้รับความร่วมมือและสานต่อกันมา ซึ่งก็ได้ปรากฏเป็นรูปธรรมในหลาย ๆ เรื่อง และหวังว่าจะยังคงได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นต่อไปอีก

สุดท้ายนี้ ขออวยพรให้โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) คงความเป็นสถานศึกษาชั้นนำของประเทศ และขอให้คณะครูอาจารย์ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จงประสบแต่ความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรืองโดยทั่วกัน

(นาย วัลลภ เกียงศิริ)

ผมจำได้ว่าที่ส่ง ด.ช. สุรช ล่ำซำ ไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนประถมสาธิต มศว ประสานมิตร เมื่อประมาณ 30 กว่าปีที่แล้วนั้น เนื่องจากผมเห็นว่าเป็นโรงเรียนที่มีการสอนเด็กในรูปแบบ การสาธิตที่ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล ซึ่งนอกจากหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาฯ กำหนดไว้ แล้ว ทางโรงเรียนยังมีวิธีการสอนที่ทำให้เด็กกล้าแสดงออก มีความคิดสร้างสรรค์ มีความ มั่นใจในตัวเอง มีกิจกรรมหลากหลายให้นักเรียนมีส่วนร่วมและตัดสินใจ ทำให้นักเรียนที่ จบการศึกษาจากโรงเรียนนี้ มีพื้นฐานที่ดี พร้อมทั้งจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังได้ อบรมสั่งสอนให้เป็นบุคคลที่มีสุขภาพจิตใจดี มีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับคนทั่วไปได้เป็นอย่างดี อันจะเป็นหนทางก้าวไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินชีวิตทั้งด้านการทำงานและสังคม ซึ่งจะเป็น ประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป

ผมรู้สึกชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ได้เปิด การเรียนการสอนมาครบ 50 ปี ในโอกาสนี้ ผมขออวยพรให้โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ประสบความสำเร็จและรักษามาตรฐานการอบรมสั่งสอนนักเรียนและชื่อเสียงของ โรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

นายบรรยงก์ ล่ำซำ

ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่ได้มีโอกาสเขียนเรื่องราวประทับใจขณะที่ได้รับใช้โรงเรียนในฐานะผู้ปกครองคนหนึ่ง ลงในหนังสืออนุสรณ์ 50 ปี ฉบับพิเศษนี้

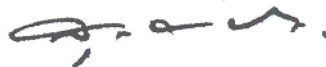
ผมมีความใกล้ชิดกับโรงเรียนมาเป็นเวลาเกือบ 10 ปี เนื่องจากลูกทั้ง 4 คน คือ ม.ล. ภัทรชาติ ประวิตร ม.ล. กัลยาณรัถ ประวิตร ม.ล. กมลชาติ ประวิตร และ ม.ล. ธนชาติ ประวิตร ได้รับการศึกษาจากโรงเรียนนี้ทั้งสิ้นจนจบชั้นประถมปีที่ 6 ผมได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมสมาคมผู้ปกครองและครู ซึ่งก่อตั้ง ประมาณปี พ.ศ. 2518 และเป็นกรรมการติดต่อกันมาเป็นเวลาเกือบ 10 ปีได้รับความไว้วางใจให้เป็นนายกสมาคม

ความประทับใจของผมที่มีต่อโรงเรียน ท่านอาจารย์ และเพื่อนผู้ปกครองนั้นมากมายจนไม่อาจบรรยายได้ทั้งหมด จึงขอยกมาเป็นบางเรื่อง ดังนี้

1. เรื่องการแสดงโขนรุ่นจิ๋วของโรงเรียนซึ่งถือว่าเป็นการแสดงโขนรุ่นจิ๋วเป็นครั้งแรกของประเทศไทย โรงเรียนต้องการสอนให้เด็กมีความรู้ทางการแสดงและโรงเรียนมีอาจารย์ที่มีประสบการณ์และความรู้ที่จะสอนได้ ผม ท่านอาจารย์อารีย์ สันหลวี ท่านอาจารย์ใหญ่ รวมทั้งอาจารย์และท่านผู้ปกครองอีกหลายท่านได้เข้าคารวะท่านอาจารย์ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ที่บ้านซอยสวนพลู แจ้งวัตถุประสงค์ที่จะสอนเด็กให้แสดงโขน ได้ขออนุญาตท่านและขอคำแนะนำจากท่าน ซึ่งพวกเราได้รับคำแนะนำจากท่านเป็นอย่างดียิ่ง เป็นกำลังใจให้พวกเราทุกคน การแสดงครั้งแรกจัดให้มีขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ที่โรงละครแห่งชาติ ใกล้กรมศิลปากร มีอาจารย์จากกรมศิลปากรมาช่วยสอนอีกหลายคน นับเป็นความสำเร็จที่น่าภาคภูมิใจของโรงเรียนและผู้แสดงทุกคน

2. เรื่องร้านฟ้า-ขาว โดยได้รับความร่วมมือจากท่านผู้ปกครองมาช่วยผลิตเปลี่ยนประจำที่ร้านทั้งภาคเช้าและภาคบ่ายวันละประมาณ 10 ท่านด้วยกัน อาหารเช้าจัดมาโดยคุณภัทรา ศิลาอ่อน ซึ่งเป็นผู้ปกครอง เป็นอาหารประเภทที่เหมาะสมกับนักเรียน จำหน่ายในราคาถูกเป็นพิเศษ สมัยนั้นรุดติมาก นักเรียนออกจากบ้านตั้งแต่เช้าไม่มีเวลาทานอาหารที่บ้าน ทุกคนก็มาทานที่โรงเรียนแทน ผู้ปกครองไว้ใจเพราะเป็นอาหารที่สะอาด ราคาถูก อาหารทุกชนิดเลือกโดยอาจารย์และกรรมการร้านฟ้า-ขาว พวกลูกอมของขบเคี้ยวไม่มี ท่านผู้ปกครองที่เคยมาช่วยขายอาหารที่ร้านฟ้า-ขาว มีความสนิทสนมกันจนถึงทุกวันนี้
3. เรื่องหารายได้ ท่านผู้ปกครองได้ช่วยกันอย่างเต็มที่ในการจัดงานต่าง ๆ เพื่อนำรายได้ทุกบาททุกสตางค์มาสนับสนุนท่านอาจารย์และพัฒนาโรงเรียนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ทุกคนสนับสนุนโรงเรียนเต็มที่เนื่องจากสมาคมฯ ได้ ดร. จุรี วิจิตรวาทการ มาเป็นเหรียญกษาปณ์ ซึ่งทุกคนไว้วางใจให้เป็นผู้เก็บเงินของสมาคมฯ ผลจากสมาคมผู้ปกครองฯ มีเงินมากพอสมควร ก็เริ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ดังนี้
- ก. จัดทุนการศึกษา สนับสนุนให้ท่านอาจารย์ได้ไปดูงานที่ประเทศอิสราเอล ซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่มีแนวทางการสอนเด็กเล็กดีที่สุด
- ข. จัดเงินของสมาคมจำนวนหนึ่ง จ้างพี่เลี้ยงพิเศษประจำห้องเรียนเด็กเล็กทุกห้อง เพื่อช่วยท่านอาจารย์ประจำชั้น
- ค. ปรับปรุงห้องครัวของโรงเรียนให้ทันสมัย ดูแลสะอาดตา อุปกรณ์ทำอาหารใช้ของดี เทียบเท่าโรงแรม โดย ดร. ประสาน กิรัช บุรี กรรมการสมาคมได้ช่วยอย่างเต็มที่
- ง. จัดหาเงินสร้างตึกเรียนใหม่ ซ่อมแซมและสร้างสระว่ายน้ำมาตรฐาน ซ่อมแซมสนามกีฬาผู้ปกครองได้ช่วยให้ทุกอย่างสำเร็จลงด้วยดี เช่น จัดงานฟ้า - ขาว เป็นประจำทุกปี ในงานมีการออกฉลากรางวัล โดยผู้ปกครองและท่านอาจารย์ช่วยกันหารางวัลมาประมาณ 500 รางวัล เงินที่ขายฉลากได้เข้าโรงเรียนประมาณ 1 ล้านบาท

ที่กล่าวมานี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นที่ประทับใจผมเป็นอย่างมาก ผมได้ร่วมงานกับท่านอาจารย์ ท่านผู้ปกครอง ท่านกรรมการสมาคม ที่เข้มแข็ง ช่วยกันทำงานเพื่อโรงเรียนเท่านั้น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิษย์เก่าจะเป็นกำลังเสริมมาช่วยให้โรงเรียนเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีกในโอกาสต่อไป

(ม.ร.ว. สุชาติจันทร์ ประวีตร)

9 มิถุนายน 2549

50 ปีแห่งความสำเร็จของโรงเรียน

โรงเรียนประถมศึกษาที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย มีอยู่มากมายหลายแห่ง และแน่นอนในระดับต้น ๆ ต้องมีชื่อ “โรงเรียนประถมสาธิต มศว ประสานมิตร” อยู่ด้วย ครอบครัว “โลหะชาละ” มีความผูกพันกับโรงเรียนมาตั้งแต่ยุค ท่านอาจารย์เต็มสิริ บุญยสิงห์ เป็นอาจารย์ใหญ่ ก็ด้วยน้องชายของผม 2 คนได้เข้าเรียนระดับมัธยมปลายที่สาธิตประสานมิตรแห่งนี้

และด้วยเกียรติประวัติ ชื่อเสียง แนวการสอน พัฒนาการการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษายุคใหม่ “โรงเรียนประถมสาธิต มศว ประสานมิตร” จึงเป็นที่ต้องการของบรรดาพ่อแม่ผู้ปกครองที่อยากให้บุตรหลานได้เข้าศึกษาเล่าเรียน ลูกชายผม 3 คน บดิก (เต๋ย), ปัญญาศักดิ์ (โต้ง), สมักรเกียรติ (ตัง) ได้มีโอกาสเริ่มต้นการศึกษาที่นี่ตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กจนจบการศึกษามัธยมปลาย

อย่างที่เขารู้ว่าไว้ โรงเรียนเป็นเสมือนบ้านหลังที่สอง ตลอดเวลาที่ลูก ๆ เรียนอยู่ที่โรงเรียนผมและครอบครัวมีความสุข ความสบายใจ ความภูมิใจและอบอุ่นใจ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนที่ทันสมัย ความใกล้ชิดและเอาใจใส่ของครูอาจารย์ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยภายในโรงเรียน ความร่วมมือร่วมใจของครูอาจารย์กับผู้ปกครอง ชื่อเสียงของ “โรงเรียนประถมสาธิต มศว ประสานมิตร” จึงอยู่ในอันดับหนึ่งของพ่อแม่ผู้ปกครองจนถึงวาระ 50 ปี ของโรงเรียนอย่างน่าภาคภูมิใจ

ผมเองได้มีโอกาสใกล้ชิดผูกพันกับโรงเรียนในหลายวาระ หลายยุคสมัย ตั้งแต่ลูกชายคนโตเข้าชั้นเด็กเล็กประมาณปี 2525 ผมได้รับเกียรติเป็นกรรมการบริหาร และเป็นนายกสมาคมผู้ปกครองและครูของโรงเรียน นับสิบกว่าปี และจนถึงบัดนี้ ครบ 50 ปีของโรงเรียน ผมภูมิใจและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีส่วนร่วมในการเป็นส่วนหนึ่งของวาระสำคัญในครั้งนี้

โรงเรียนประถมสาธิต มศว ประสานมิตร ก้าวมาสู่ปีที่ 50 และจะต้องก้าวไปอีกไกลเพื่อการศึกษาของเด็กและเยาวชนไทย ขอแสดงความยินดีอีกครั้งกับท่านผู้อำนวยการ คณะครูอาจารย์ศิษย์เก่า นักเรียนและพ่อแม่ผู้ปกครองของโรงเรียนทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

(ร.ต.ต. เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ)

นายกสมาคมผู้ปกครองและครูฯ (พ.ศ. 2536 - 2540)

ปัจจุบันอุปนายกสมาคมผู้ปกครองและครูฯ (พ.ศ. 2548 - 2550)

เนื่องในวาระที่โรงเรียนฯ จะมีอายุครบ 50 ปี ในวันที่ 24 มิถุนายน 2549 อาจารย์พรณี กฤตยารัตน์ ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) คนปัจจุบัน ได้ขอให้ผมเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผมประทับใจเกี่ยวกับโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) และสมาคมผู้ปกครองและครู โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ผมจึงได้เขียนบทความดังต่อไปนี้เพื่อเล่าสู่กันฟัง

สิ่งที่ผมประทับใจที่สุด ก็คือ การได้พบเห็นด้วยตนเองว่า มีผู้คนจำนวนมากที่พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมไม่ว่าท่านผู้นั้นจะเป็นชาวสาธิตหรือไม่ก็ดีและไม่ว่าการร่วมมือร่วมใจนั้น ท่านผู้นั้นจะได้มอบให้ในฐานะผู้ปฏิบัติหรือผู้ให้การสนับสนุนก็ดี การร่วมมือร่วมใจของท่านทั้งหลายเหล่านี้มีพลังสูงแบบไม่น่าเชื่อ และเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความสำเร็จอย่างแท้จริง ไม่ว่างานที่จะต้องทำนั้นจะใหญ่และยากเย็นเพียงใด

โครงการก่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี เมื่อแรกเริ่มนั้นเป็นแนวคิดที่จะสร้างอาคารเรียนขนาดพอสมควรหนึ่งอาคาร ซึ่งจะใช้ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างประมาณ 30 ล้านบาท โดยจะนำเงินที่สมาคมฯ มีอยู่ประมาณเกือบ ๆ 20 ล้านบาทมาใช้ และจัดทำโครงการณรงค์หาเงินทุนมาชดเชยเงินค่าก่อสร้างส่วนที่ขาดแต่เพื่อให้สามารถใช้เป็นอาคารเรียนที่ตอบสนองความต้องการของคณาจารย์และนักเรียนได้โดยสมบูรณ์ ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนมาเป็นการสร้างอาคารขนาดใหญ่ขึ้น ๆ จนในท้ายที่สุดกลายเป็นอาคารเรียนที่ต้องใช้เงินในการก่อสร้างทั้งสิ้นกว่า 110 ล้านบาท ทั้งนี้หากเป็นการก่อสร้างโดยทั่วไป ผมเชื่อว่าอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี จะต้องใช้เงินในการก่อสร้างไม่น้อยกว่า 130 ล้านบาท แต่ที่อาคารหลังนี้ใช้เงินในการก่อสร้างเพียงกว่า 110 ล้านบาท ก็เพราะทีมสถาปนิกนำโดย คุณดิศสกร กุณธร คุณไพโรจน์ เอี่ยมธราชัย คุณชัยรัตน์ สุระจรัส ฯลฯ ไม่คิดค่าออกแบบ ทีมงานควบคุมการก่อสร้างประกอบด้วย คุณสัมพันธ์ หงษ์จินตกุล คุณไพโรจน์ เอี่ยมธราชัย คุณนคร สมบุญธรรม ฯลฯ ได้ทำการควบคุมดูแลการก่อสร้างโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย รวมทั้ง บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ หลาย ๆ ราย ซึ่งนอกจากจะคิดค่าวัสดุก่อสร้างในราคาที่ถูกกว่าราคาตลาดแล้ว ยังได้บริจาควัสดุก่อสร้างบางส่วนโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายอีกด้วย

หลังจากที่ได้ตัดสินใจว่าจะสร้างอาคารขนาดใหญ่แล้ว พวกเราก็ได้พิจารณากันว่าจะสามารถ
รณรงค์หาเงินทุนได้พอเพียงที่จะนำมาใช้ในการก่อสร้างหรือไม่ ซึ่งทุกคนต่างก็เห็นพ้องต้องกัน
ว่าไม่มีทางที่จะรณรงค์หาเงินได้ครบตามจำนวนที่จะต้องใช้ในการก่อสร้าง เพราะเป็น
จำนวนเงินที่สูงมากแต่โดยที่พวกเราตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องสร้างอาคารให้มีขนาดพอเพียง
กับความต้องการ พวกเราจึงเห็นว่าควรที่จะกู้ยืมเงินจากธนาคารในส่วนที่คาดว่าจะขาดแล้ว
ค่อย ๆ ผ่อนใช้ในภายหลัง แทนที่จะลดขนาดของอาคารลงไปให้พอดีกับเงินที่มีอยู่ร่วมกับ
จำนวนที่คาดว่าจะพึงหาเพิ่มเติมได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้เริ่มดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ปรากฏว่าพวกเราได้รับการ
สนับสนุนจากฝ่ายต่าง ๆ อย่างดียิ่ง ในระดับที่สูงเกินกว่าที่พวกเราจะกล้าคาดหวังไว้ในตอนต้น
และทำให้สามารถก่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี โดยไม่ต้องใช้เงินกู้จากธนาคาร รวม
ทั้งไม่ต้องใช้เงินที่สมาคมฯ มีอยู่แต่เดิมอีกด้วย

ผมใคร่ขอกล่าวว่าความสำเร็จในการก่อสร้างอาคารสาธิต 40 ปี นั้น ถือได้ว่าเป็นความสำเร็จ
ร่วมกันของผู้คนจำนวนมาก ประกอบด้วย คณะสงฆ์ คณะจารย์ กรรมการและเจ้าหน้าที่สมาคมฯ
กลุ่มผู้ปกครองอาสาสมัคร ผู้ปกครองทั่วไป ญาติมิตรของผู้ปกครอง บริษัทและห้างร้านทั้งหลาย
เพราะหากปราศจากความช่วยเหลือของพวกท่านแล้ว อาคารรวมใจสาธิต 40 ปี ก็คงไม่ปรากฏ
ให้เห็นดังที่เป็นอยู่เป็นแน่ และผมใคร่ขอถือโอกาสนี้ขอบคุณทุก ๆ ท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ
แก่โครงการก่อสร้างอาคารสาธิต 40 ปี ไม่ว่าท่านจะเป็นผู้ปฏิบัติหรือผู้ให้การสนับสนุนก็ตาม
ผมอยากจะขอให้ทุกท่านที่มีบทบาทในการก่อสร้างอาคารสาธิต 40 ปี จงมีความภูมิใจว่า
เพราะความช่วยเหลือของทุกท่านทั้งหลาย จึงทำให้นักเรียนจำนวนมาก มีอาคารเรียนที่เอื้อต่อ
การเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง

เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการก่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี ผมใคร่ขอ
บันทึกชื่อของผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการก่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี บางท่านเพิ่มเติม
จากผู้ที่ผมได้กล่าวชื่อไว้ในเบื้องต้นแล้ว ไว้ ณ ที่นี้ เพื่อให้เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป และผม

ต้องขออภัยผู้ที่ผมไม่ได้กล่าวชื่อไว้ ณ ที่นี้ด้วย เนื่องจากจำนวนผู้ที่มีบทบาททำให้โครงการก่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น มีมากมายจนไม่สามารถจะนำมากล่าวไว้ ณ ที่นี้ได้ทั้งหมด เนื่องจากจะต้องใช้เนื้อที่หลายสิบหน้า จึงจะสามารถบันทึกรายชื่อได้หมด

ผู้ที่ผมใคร่จะบันทึกชื่อไว้มีดังต่อไปนี้ฝ่ายคณะสงฆ์มีสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก (สมเด็จพระญาณสังวร) ที่ได้ทรงเป็นองค์ประธานในการทอดผ้าป่าเพื่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี ครั้งที่ 1 พระราชวิทยาคมเถระ (หลวงพ่อกุณ ปริสุทโธ) และพระเทพสิงหนุราจารย์ (หลวงพ่ोजรญ จิตธัมโม) ซึ่งเป็นประธานการทอดผ้าป่าเพื่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี ครั้งที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ทำให้ได้รับเงินมาใช้ในการก่อสร้างรวมทั้งสิ้นประมาณ 15 ล้านบาท โดยเฉพาะพระเทพสิงหนุราจารย์ (หลวงพ่ोजรญ จิตธัมโม) นั้น นอกจากที่ท่านได้รับเป็นประธานการทอดผ้าป่าแล้ว ท่านยังได้บริจาคเงินของท่านให้สมาคมา เพื่อสนับสนุนโครงการเสมอ ๆ แต่ที่สำคัญที่สุด ท่านเป็นผู้กล่าวไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มโครงการว่าการก่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี จะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานทั้งหลายมีความสบายใจและมีกำลังใจที่จะปฏิบัติงาน

ฝ่ายมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ก็มีท่านอธิการบดี รศ. ดร. คุณหญิงสมณฑา พรหมบุญ รศ. ดร. ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และ รศ. ดร. คมเพชร ฉัตรสุกกุล (ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนในขณะนั้น) เป็นต้น ฝ่ายโรงเรียนฯ ก็มี ท่านผู้อำนวยการโรงเรียน ผศ. กอบรัตน์ เรืองผกา อาจารย์พรรณี กฤตยารัตน์ อาจารย์สุภาวดี ปัญญาภาส อาจารย์ธนวัตี อธิภัทรสกุล อาจารย์สมศักดิ์ วิจิตร เป็นต้น โดยเฉพาะ ผศ. กอบรัตน์ เรืองผกา นั้น กล่าวได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่ทำให้การก่อสร้างอาคารสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีฝ่ายกรรมการและเจ้าหน้าที่สมาคมา ก็มี อาจารย์พรจันทร จันทวิมล คุณประกิจ วัฒนานุกิจ ดร. สิริกร มณีรินทร์ คุณรัชนี อุดม และคุณรัตนา ชาญณรงค์ เป็นต้น

ในสุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณทุก ๆ ท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือแก่โครงการก่อสร้างอาคารรวมใจสาธิต 40 ปี ไว้อีกครั้ง ณ ที่นี้ด้วย และใคร่ขออวยพรให้โรงเรียนประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองตลอดไป

(นายประทีป จีระกิติ)

พ.ศ. 2538 - 2544

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) นับเป็นโรงเรียนที่มีรากฐานอันมั่นคงมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ตลอดจนมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น และเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน จึงนับได้ว่าสถาบันแห่งนี้เป็นสถานศึกษาที่เป็นศูนย์รวมความภาคภูมิใจ ความผูกพัน และเป็นที่รักยิ่งของบรรดาคณาจารย์ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน รวมไปถึงผู้ปกครองทุกท่าน ที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และมีโอกาสร่วมมือกับคณาจารย์ในการพัฒนาโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันคือ การให้บุตรหลานได้รับการศึกษาและเจริญเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ดี

ในวาระที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จะมีอายุครบ 50 ปี ในวันที่ 24 มิถุนายน 2549 ดิฉันในฐานะผู้ปกครองและอดีตนายคสมาคมผู้ปกครองและครูฯ รู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสร่วมงานกับคณาจารย์และเพื่อนผู้ปกครองทุกท่าน ตลอดระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมา ได้มีส่วนในการพัฒนาโรงเรียนในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคมไทยต่อไป

ในโอกาสนี้ ดิฉันใคร่ขออวยพรให้โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนตลอดไป และขอให้คณาจารย์ ผู้ปกครอง ตลอดจนศิษย์เก่าร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาโรงเรียน เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมอันเป็นรากฐานการศึกษาของชาติสืบไป

(นางวรรณ งามทวี)

พ.ศ. 2544 - 2548

สภานายกสมาคมศิษย์เก่าฯ

ประวัติของผู้คนหรือสถาบันต่างเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจศึกษาโดยเฉพาะในบุคคลหรือสถาบันที่มีความเป็นมายาวนานและมีเกียรติประวัติ วิวัฒนาการอันเจริญรุ่งเรือง

คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธได้ว่า โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร ฝ่ายประถม ซึ่งมีอายุครบ 50 ปี ในปี 2549 นี้ เป็นองค์กรที่มีบุคลากรที่ทรงภูมิทางการศึกษาและเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงอย่างยิ่งในปัจจุบัน ซึ่งย่อมแสดงว่า นอกจากจะมีประวัติที่ยาวนานแล้ว ยังมีผลงานทางการศึกษาและสังคมเป็นที่ยอมรับอย่างยิ่ง

พวกเราชาวศิษย์เก่า “ประถมสาธิต ประสานมิตร” ล้วนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับประวัติอันทรงคุณค่าในช่วงใดช่วงหนึ่งของกาลเวลาที่ผ่านไปเป็นความทรงจำในวัยเยาว์ที่ประทับความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ภายใต้การดูแลของครูอาจารย์ผู้เอื้ออาทร การได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาความสามารถตามระบบ “สาธิต” อย่างเต็มที่ซึ่งเป็นพื้นฐานที่มั่นคงที่ส่งเสริมให้พวกเราประสบความสำเร็จในชีวิตและการทำงาน

พวกเราภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งที่สานประวัติของโรงเรียนไว้อย่างต่อเนื่อง จากคนต่อคน จากรุ่นต่อรุ่น จากอดีตต่อมาถึงปัจจุบันและจะก้าวล่วงไปในอนาคตอย่างไม่จบสิ้น

หนังสืออนุสรณ์เล่มนี้เป็นเสมือนบันทึกความทรงจำอันน่าภาคภูมิใจ และมีคุณค่าควรที่พวกเราชาว “ประถมสาธิต ประสานมิตร” จะได้มีโอกาสเก็บรักษาไว้

(นางสุจิตรา วัฒนศัพท์)

นายกสมาคมศิษย์เก่าประถมสาธิต ประสานมิตร

พ.ศ. 2546 - ปัจจุบัน

รำลึก 50 ปี โรงเรียนประถมสาธิต ประสานมิตร

กาลเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว วันที่ 24 มิถุนายน 2549 จึงเป็นวันครบรอบ 50 ปี แห่งการสถาปนา โรงเรียนประถมสาธิต ประสานมิตร หากมองย้อนไปเมื่อวันแรกที่ผมได้เข้ามาศึกษาในโรงเรียนนี้ โรงเรียนของเรายังอยู่กลางทุ่งนา มีอาคารขนาดเล็กไม่กี่หลัง และนักเรียนจำนวนไม่มากนัก ผมเข้าเรียนรุ่นแรกในชั้นเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 มีเพื่อนร่วมห้องเพียง 25 คน และมีรุ่นน้องที่อยู่ชั้นประถมปีที่ 3 จนถึงชั้นเด็กเล็กอีกจำนวนไม่มากนัก ทำให้ความสัมพันธ์ของพวกเราทั้งระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน และรุ่นพี่รุ่นน้องเป็นไปอย่างใกล้ชิดสนิทสนม โดยมีท่านอาจารย์ไพเราะ ตันติกุล ที่พวกเราเคารพรัก เป็นอาจารย์ใหญ่คนแรกของโรงเรียน นอกจากนี้ยังมีคณาจารย์อีกหลายท่านที่ได้ทุ่มเทปลูกฝังความรู้คู่คุณธรรม และหล่อหลอมให้เกิดความรักและสามัคคีในหมู่พวกเรา จนทำให้พวกเราเติบโตใหญ่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและยังรักและสามัคคีกัน ต่างกลับมาช่วยเหลือให้การสนับสนุนและพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ จนนับเป็นโรงเรียนสาธิตที่ยังคงรักษามาตรฐานการศึกษา เป็นที่ปรารถนาของผู้ปกครองและนักเรียนที่อยากเข้ามาศึกษาในโรงเรียนของเราเป็นอย่างมาก

บัดนี้เมื่อเวลาผ่านไปกึ่งศตวรรษ นักเรียนรุ่น 1 ส่วนใหญ่ก็ก้าวเข้าสู่วัยเกษียณ บ้างก็ถึงแก่กรรม ส่วนที่เหลือก็ยังคงพบปะสังสรรค์กันเป็นครั้งคราวในงานสำคัญของโรงเรียนบ้าง เมื่อลูกของพวกเราแต่งงานบ้าง และมาร่วมอาลัยเมื่อเพื่อนของพวกเราจากไปบ้าง

การที่โรงเรียนและสมาคมศิษย์เก่าสาธิต ประสานมิตร ร่วมกันจัดงานฉลองครบรอบ 50 ปี ประถมสาธิต ประสานมิตรขึ้น จึงเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่บรรดาศิษย์เก่าทุกรุ่นจะได้มาพบปะสังสรรค์คารวะคณาจารย์ผู้มีพระคุณ พร้อมทั้งแสดงมุทิตาจิตแด่บรรดาศิษย์เก่าแต่ละรุ่นที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงาน

ผมเห็นว่าคำขวัญของโรงเรียนที่จะจัดสร้างห้องประวัติของโรงเรียนในวาระสำคัญ 50 ปี ประถมสาธิต ประสานมิตร นั้นนับเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อเป็นสถานที่รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งโรงเรียน แสดงประวัติการเจริญเติบโต และความก้าวหน้าของโรงเรียนตามลำดับตลอดจนมีรูปภาพ รางวัล หนังสือ สิ่งของและของที่ระลึกในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ที่เป็นอนุสรณ์แห่งความดีงามและมีคุณค่าทางจิตใจ เพื่อเก็บไว้ให้รุ่นน้องได้ศึกษาเรียนรู้ และบังเกิดความภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษาอันเป็นที่รักยิ่งของพวกเราต่อไป

(ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ)

ราชบัณฑิต นายผู้ก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่าประถมสาธิต ประสานมิตร

นายผู้ก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่ามัธยมสาธิต ประสานมิตร

นายผู้ก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่าสาธิต ประสานมิตร

คิดถึงวันเก่า ๆ

ผมได้มีโอกาสเข้าเรียน โรงเรียนประถมสาธิต ในปีที่ 2 ของการก่อตั้งโรงเรียน พ.ศ. 2501 ในชั้นประถม 2 มี อาจารย์บุญยืน เสริมศักดิ์สกุล เป็นอาจารย์ประจำชั้น และก็เป็นโอกาสที่ได้พบเพื่อนเก่า คือ ศักดิ์บุล พิบูลสงคราม ซึ่งเรียนด้วยกันมาที่โรงเรียนละอออุทิศ และได้มีเพื่อนใหม่อีกเป็นจำนวนมาก โดยมีการติดต่อกันอยู่ตลอดเวลาเกือบ 50 ปี

จากการที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมสาธิตในระยเวลานั้น นับว่าเป็นการตัดสินใจของผู้ปกครองของผมที่มีความเชื่อมั่นในระบบการศึกษาใหม่ ซึ่งถ้าผมจำไม่ผิด คือ โรงเรียนสาธิต เป็นโรงเรียนแห่งแรกในประเทศไทยและเป็นโรงเรียนของรัฐบาลที่สอนหลักสูตรของกระทรวงศึกษา สายพุทธศาสนา ซึ่งใช้หลักของวิชาการทั่วไป แต่จะเน้นหนักทางด้านสังคมและเสริมสร้างบุคลิกเป็นอย่างมาก

ตลอดระยะเวลาที่ผมศึกษาที่โรงเรียนประถมสาธิต เป็นเวลา 5 ปี และอีก 3 ปีที่โรงเรียนมัธยมสาธิตนั้น ผมมีความภูมิใจกับการศึกษาที่ผมได้รับและเป็นสิ่งนำพาให้ผมเป็นคนไทยที่มีหน้าที่การงาน มีฐานะทางสังคมที่ดี และเป็นคนไทยที่มีความสุขที่น่าพอใจผู้หนึ่งทีเดียว และอาจารย์ท่านหนึ่งที่มีอาจจะไม่กล่าวถึงได้ คือ อาจารย์ไพเราะ ดัชนีกุล (อาจารย์ใหญ่) ซึ่งเป็นผู้ที่ได้มุ่งมั่นในการอบรมสั่งสอนนักเรียนทุกคนด้วยความเมตตากรุณา และผมเป็นผู้หนึ่งที่ท่านได้ให้ความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากความภูมิใจจากการเป็นศิษย์เก่าแล้วนั้น ผมและอาจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ (ศิษย์เก่ารุ่นพี่) ก็มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนประถมสาธิตได้เกิดขึ้นเป็นกลุ่มคณะบุคคลที่มีขนาดพอควร และอาจนำไปสู่สังคมที่มีความผูกพันเป็นพิเศษต่อโรงเรียน จึงดำเนินการก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่าประถมสาธิตฯ ขึ้น และด้วยความรู้สึกเดียวกันนี้ ผมจึงได้นำบุตรชายของผมทั้ง 3 คน เข้าเรียนในโรงเรียนประถมสาธิตฯ ในโอกาสต่อมา

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นเวลา 50 ปีนั้น ย่อมเป็นเครื่องพิสูจน์อันดีว่า โรงเรียนประถมสาธิตฯ หรือ สาธิตประสานมิตร เป็นสถาบันแห่งหนึ่งที่เป็นแม่แบบที่มีคุณค่าล้ำเลิศแก่สังคมไทย และผมใคร่ขอให้พวกเราทุกๆ คน จงช่วยกันทำนุบำรุง และพัฒนาสถาบันแห่งนี้ ให้เป็นโรงเรียนตัวอย่างอันเป็นที่ภูมิใจของพวกเราตลอดไป

(นายเจติมพงษ์ เชี่ยวสกุล)

นายกสมาคมศิษย์เก่าประถมสาธิต ประสานมิตร คนที่ 2

ปี 2499 ข้าพเจ้าเข้าเรียนชั้นประถมสามที่โรงเรียนประถมสาธิตฯ ที่มีอาจารย์ไพบูเราะ
ดัตติกุล เป็นอาจารย์ใหญ่ด้วยเหตุที่โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยไม่ยอมให้มีเด็กนักเรียนชายอยู่
เกินชั้นประถมสอง สมัยนั้นโรงเรียนประถมสาธิตฯ อยู่ในสภาพใหม่และกล่อ่งสุดเอี่ยมตระการตา
นักเรียนรุ่นประเดิมโรงเรียนเริ่มต้นที่ชั้นประถมสี่มีพี่หนุ่มไชยยศ เหมะรัชตะ กาจอ่าจร
ด้นตราภรณ์ อยู่ชั้นประถมสอง ถัดลงไปมีเจลิมพงษ์ เชื้อวสกุลอยู่ประถมหนึ่ง และชิสา
มกรสารอยู่เด็กเล็ก บรรยายภาพที่ยังจำได้เต็มไปด้วยความสนุกทั้งการเรียนการเล่น
เพื่อนร่วมชั้นมีทั้งบ้านอยู่ใกล้ขนาดเดินมาโรงเรียนเช่นเจ็ดเหล้าสุนทร และอยู่ไกลต้องนั่งรถเมล์
มาจากอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยอย่างสุพจน์ ราชแพทยาคม แล้วที่สุดๆเห็นจะเป็นรจนาภรณ์
เหลืองอรุณที่ต้องนั่งรถมาจากปากน้ำทุกเช้า ข้าพเจ้าเองอยู่ไม่ใกล้ไม่ไกล มีทั้งรถมาส่ง เดินมา
และคุณแม่จับใส่ให้รถสามล้อมาส่ง ยังจำคิดว่าทางเข้าด้านหน้าโรงเรียนเป็นถนนแดง
ตัดตรงตั้งผ่านทุ่งนาเขียวขจี มีโรงแขกเลี้ยงควายสองโรงยาว ที่พวกเรามักจะไปตะโกนคำ
แปลกๆ ไม่รู้ใครเลี่ยมสอนมาแล้วก็ต้องวิ่งกันซึกลับคอนบาบิโลล์มาทำหน้ายักษ์ทุกครั้ง
ส่วนทางออกด้านหลังโรงเรียนเป็นสะพานไม้กว้างประมาณเมตรพอเดินสวนกันได้ ธนบัตร
ใหม่เอี่ยมสองใบสองบาทที่คุณแม่ให้มาโรงเรียนทุกวันก็ได้ใช้แลกเป็นขนมกุยช่ายหรือ
ลอดช่องสิงคโปร์กันที่ปลายสะพานนี้เอง พวกเราเริ่มรู้จักคำใหม่แทนใช้เรียก “คุณครู” ที่เคารพ
ว่า “อาจารย์” และทุกท่านน่ารักมากทั้งสองฝั่งคุณดูแลพวกเราอย่างมีเมตตา อาจารย์ท่านหญิงฯ
(หม่อมเจ้าหญิงประภาพันธ์ ภาณุพันธ์) เป็นอาจารย์ประจำชั้นประถมสามและเป็นญาติกับ
วุฒิพันธ์ วิชัยรัตน์ ห้องเรียนอยู่ใกล้ห้องน้ำที่กว้างใหญ่ โปรงและสะอาดสะอาดอัน อาจารย์
อวบ เหมะรัชตะเอาพวกเราไปซ้อมเดินแถวร้องเพลง“เหล่านักเรียนประถมสาธิต...วิทยาลัย
การศึกษา...เล่าเรียนเถิดหนา...วิชาต้องหมั่นพากเพียร...” แล้วก็อาจารย์อีกที่สอนชีววิทยาให้พวกเรา
รู้จักตัวพารามีเซียม ไฮดร้า มาตั้งแต่ยังอยู่ชั้นประถม เราจะเรียนร้องเพลงกับอาจารย์อรุณ
กิตติยากันในโรงอาหาร ชั้นประถมสี่เรามีอาจารย์จิรินทร์---ประจำชั้นตอนอยู่มัธยมหนึ่ง
พวกเราก่อนข้างเกร็งเพราะห้องเรียนตรงไกลสุดตรงกับห้องอาจารย์ใหญ่ และมียมสอง
ขึ้นไปอยู่กับอาจารย์ศรีวิไล---ชั้นบนไม่ไกลจากห้องศิลปะของอาจารย์ชัชวาล---ที่จะ
ตามข้าพเจ้ามาช่วยสร้างพวงมาลาขนาดใหญ่ สำหรับงานเดินแถวถวายบังคมฯ ที่ลาน
พระบรมรูปรัชกาลที่ห้าของโรงเรียน ทุกวันพักสายเราเดินแถวไปกินนมถั่วเหลืองที่แม่वास
ดัมเองในโรงครัวของโรงเรียน มีอาจารย์ประพีร์---ควบคุมดูแล แต่ละคนได้ชวนนมขนาดใหญ่
เพียงแต่ไม่มีจุกยางให้ดูด วันฝนตกพริ้วๆ มักจะเห็นอาจารย์นภา สนิทวงศ์สวมบูทพลาสติก
สีใส่กางร่มเดินจากบ้านมาสอนพวกเราแล้วตอนรู้สึกไม่สบายยังได้ไปนอนห้องพยาบาลให้อาจารย์

เสาวภาคย์---และอาจารย์ประอร คุณะดิลกคุณแล อีกที่ขาดไม่ได้คือพี่สมชาย---ที่ต้องดูแลความเรียบร้อยรอบโรงเรียนแล้วยังต้องมาคอยปวดหัวกับรอยเประเลอะเทอะฝีมือจอมชอกแซกชุกชอนอย่างพวกเรา ๆ อีก

พักเที่ยงเราไปตีปิงปองมุตโตะที่บนเวทีด้านหลัง บางวันก็ไปตีตลกหินที่สนามเด็กเล่น เศรษฐวุฒิ พุทธสุวรรณเอาลูกปิ่นรถไฟม้กจะสันมาเล่นชาวบ้านแตกกระจายไม่เป็นขบวน ถ้าอยู่เย็นจะเห็นอาจารย์ปรีชา พิมพ์พันธ์ จูงจักรยานจากทางกรงกระด้ายหลังโรงเรียนผ่านด้านหลังห้องเรียนไป เวลาเรียนวันไหนอาจารย์บางท่านติดภารกิจพวกเราจะได้เฮลงสนามเตะบอล มีพิชา พรหมเศรษฐีเป็นแบ็คคีนโด หลายครั้งมีการชู้ตโกล์ทะลุหลังเข้าบ้านอาจารย์ ชุศรี คุณแม่ของรัชนี้ บุญตานนท์ ได้ยินเสียงข้าวของแตกกระจายน่าใจหายทีเดียวละ กลับมาในห้องเรียนลงยศ ขยาดูชอบเขียนภาพนักรบเจ็กกัดกัน (ฟันดาบ) กับสุนนิตย์ โกमारกุล ส่วนกิตติพงษ์ อารีย์รอบชอบบรรจงเขียนภาพเรือรบมีปืนใหญ่ แล้วก็วันหนึ่งไม่รู้ใครเขียนคำว่าโคโรนาในดวงอาทิตย์ไปเป็นโคเลี่ยหน้า เลยโดนอาจารย์เทพ สุนทรมนูกิจ เอาดาบควินดانا (ไม้บรรทัดอันโต) ตีมือซะเกือบครึ่งห้องน้ำตาหยดกันหลายเพาะเชียวละ

ตำแหน่งหัวหน้าห้องประจำเห็นจะมีแต่พินิจ ทิพทัส และรพีพร ยรรยงเป็นฝ่ายหญิง เรื่องเรียนเก่งต้องรวมถึงชนิดา จรรยาเพศส่วนเสน่ห์ สุนทรมงคลและเอกรินทร์ อุไรรัตน์ ชอบและมีฝีมือในการวาดรูป เฟื่องฟ้า พึ่งจงเจริญสุขดูจะเป็นสาวที่สุด ยังมีคุณธิสงวนพงษ์ บุษผา เทวาหุดี และอรชา ธีระพันธ์ที่พวกเรাজัดให้อยู่ในกลุ่มเรียบร้อยเรียนดี ยิ่งรัตนา บุญยประพัฒน์เจียบเรียบร้อยที่สุดจนทุกคนต้องเรียกคุณนำหน้าชื่อเธอมีอยู่วันหนึ่งไม่รู้สาเหตุอันใดภควดี พูลผล ปลุกปล้ำชกต่อเย็นเอาเจษฎา ลาวัลย์วิบูลย์ แทบแบนคาอ่างล้างมือในห้องเรียน แล้วยังมีการนำเรือยางเปาลมมาลอยในสระน้ำพุหน้าโรงอาหารเวลาว่างโรงเรียนเป็นโอกาสให้พวกเราได้ลงไปเปียกปอนมอมแมมเป็นที่ถูกใจสมอยากกันถ้วนหน้าแล้วอยู่ ๆ วีระพันธ์ นัฏฐากับปริญญ์ โชติกเสถียร

ก็หนีพวกเราไปเรียนเมืองนอก สองคนเลยอดเห็นห้องเรียนใหม่ปลูกโคดเตี้ยอยู่น้ำทางเข้า
ตอนเราเรียนมัธยมสามมีอาจารย์พยนต์---ประจำชั้น ยังดีที่ไม่นานนักก็มีภูซงค์ ยูวบูรณ์
เข้ามาแทนที่ ภิวัฒน์ นันทาภิวัฒน์เป็นอีกคนที่อยู่ใกล้โรงเรียนทำให้พวกเราได้ไปเดินเล่น
ในสวนหน้าประคูวิทยาลัยฯ แต่ต้องเศร้าใจที่เขาจากเราไปนานแล้ว และถึงตรงนี้ก็อดคิดถึงกิตติ
โสภณ กับวิม ชาญสรอีกสองคนไม่ได้ที่ไม่มีโอกาสอยู่คู่โรงเรียนของเราอายุมาถึงห้าสิบปี

พวกเราเดินแถวอาลาอ้ายบวคตื่นเดินจากโรงเรียนประถมสาธิตฯ-บ้านที่สองสุดอบอุ่นไปยัง
โรงเรียนมัธยมสาธิตฯ ระยะใกล้แค่เอื้อม ได้โก้เก๋เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รุ่นแรก
ของประเทศไทย แล้วเราก็มีเพื่อนใหม่อาจารย์ใหม่เพิ่มเข้ามาอีกในชีวิต เรียนอยู่โรงเรียนมัธยม
สาธิตฯ สามปีแล้วข้าพเจ้าได้ลาออกไปต่อชั้น ม.ศ. 4 และ 5 ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
อีกสองปีก่อนที่จะเข้าวิชา จุฬาเมื่อปี 09 หลังเรียนจบทำงานมีประสบการณ์แล้วข้าพเจ้า
จึงได้เดินทางไปศึกษาต่อปริญญาโทที่สถาบันเทคโนโลยีอิลินอยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา แล้ว
กลับมาทำงานที่คณะวิศวกรรมศาสตร์เรื่อยมา จวบจนทุกวันนี้ข้าพเจ้ายัง
คบหาพบปะสังสรรค์ติดต่อกันถึงเล่นกอล์ฟและท่องเที่ยวขึ้นเขาต่องไพรกับพวกเราอยู่เป็นที่
สม่ำเสมอตลอดมา เราไม่เคยลืมกันและโรงเรียนประถมสาธิตฯ ที่หล่อหลอมฟูมฟักเป็นเรามา
ทุกวันนี้ ห้าสิบปีผ่านไปเหมือนฝัน เจ็ดสิบห้าปีของโรงเรียนประถมสาธิตฯ ก็เชื่อว่าพวกเรา
ยังมานั่งคุยถึงอาจารย์สุดรักและเคารพและเพื่อนเก่าสุดเลิฟส่วนจะเป็นสถานที่ไหนถึงเวลานั้น
สังขรณ์จะกำหนดให้พวกเราเอง

อมรรตพิลาส ตันตราภรณ์

(นายอรรตพิลาส ตันตราภรณ์)

นายกสมาคมศิษย์เก่าประถมสาธิต ประสานมิตร คนสุดท้าย

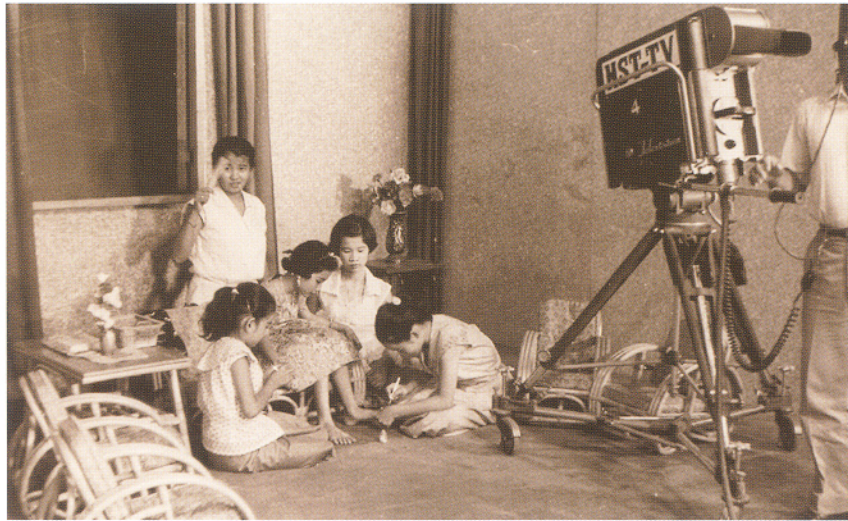
หำสิบปีแห่งความภาคภูมิใจ

เมื่อสี่สิบกว่าปีที่ผ่านมา ผมและเพื่อน พร้อมทั้งพี่และน้อง ได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาเล่าเรียน ณ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร ซึ่งในขณะนั้นมีสภาวะแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติและค่อนข้างจะเป็นชนบท ที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) มีอาคารเรียนที่เป็นคอนกรีตไม่กี่หลัง ส่วนโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เป็นอาคารไม้หลังคามุงด้วยจาก ฝาผนังห้องเป็นเลื้อยราแพนขัดแตะ พื้นห้องเป็นคอนกรีตขัดมัน นั่นคือ “ห้องเรียนของเรา” โรงเรียนสาธิตแห่งแรกแห่งนี้มิใช่เป็นโรงเรียนธรรมดา หากแต่เป็นโรงเรียนสาธิตที่เป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร อีกด้วย ดังนั้น โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร จึงมีระบบการเรียนการสอนที่มีพลวัตตลอดเวลา มีครูบาอาจารย์ที่มีจิตวิญญาณเป็นครู มีนิสิตฝึกสอนที่มีความตั้งใจจริง จึงมีผลทำให้นักเรียนทุกคน มีความรู้ในห้องเรียน มีประสบการณ์นอกชั้นเรียน ทำงานเป็นหมู่คณะเป็น กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรม เพื่อประโยชน์สุขของสังคมและบ้านเมืองนั่นคือ “คุณสมบัติของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร ที่ถูกหล่อหลอม ชิมซับ จากคณาจารย์ที่มีจิตวิญญาณครูทุกท่าน” เมื่อผมจบการศึกษาแล้ว ได้มีโอกาสร่วมจัดตั้ง “สมาคมศิษย์เก่าสาธิต ประสานมิตร” กับ ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ อาจารย์ธนูดี อธิภัทรสกุล และรุ่นพี่ เพื่อน และน้อง เพื่อเป็นศูนย์รวมของบรรดาศิษย์เก่าทั้งหลายตลอดจนได้มีโอกาสรับใช้เป็นนายกสมาคมศิษย์เก่าสาธิต ประสานมิตร คนที่ 2 ในปัจจุบันนี้บรรดาศิษย์เก่าทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า ที่พวกเราทุกคนเป็นวันนี้ เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของสังคมและประเทศชาติได้ ก็เนื่องมาจากกระบวนการเรียนการสอน จิตวิญญาณเป็นครู ของเหล่าคณาจารย์โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร ที่พวกเราทุกคนภาคภูมิใจ

ในโอกาสการจัดงานเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 50 ปี ของโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ครั้งนี้ ผมขอแสดงความชื่นชมและยินดี ในผลงานพัฒนาอย่างต่อเนื่องในห้าทศวรรษที่ผ่านมา และขอให้ เป็นโรงเรียนสาธิตชั้นนำของประเทศและนานาชาติในอนาคต และตลอดไป

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจ อิมพิทักษ์)

นายกสมาคมศิษย์เก่าสาธิต ประสานมิตร คนที่ 2 พ.ศ. 2538 - 2541

ละครเรื่อง “ลูกสาวเศรษฐี” ออกอากาศ ณ ทีวีช่อง 4 (บางขุนพรหม)

พี่ ๆ รุ่น 1 ลงมือขุดดินเตรียมปลูกผัก

ปลูกผักสวนครัว